

2024/1268

7.5.2024

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2024/1268

z dnia 6 maja 2024 r.

rozszerzające ostateczne cła wyrównawcze nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2022/433 wobec przywozu płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Indonezji na przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno wysyłanych z Tajwanu, Turcji i Wietnamu, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Tajwanu, Turcji i Wietnamu

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽¹⁾ („podstawowe rozporządzenie antysubsydyjne”), w szczególności jego art. 23,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Wcześniejsze dochodzenia oraz obowiązujące środki

- (1) W 2022 r. rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2022/433⁽²⁾ Komisja Europejska nałożyła ostateczne cła wyrównawcze na przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno („SSCR”) pochodzących m.in. z Indonezji w następstwie dochodzenia antysubsydyjnego („pierwotne dochodzenie antysubsydyjne”). Środki przyjęły formę cła *ad valorem* w wysokości od 0 do 21,4 %, przy czym cło rezydualne dla wszystkich niewspółpracujących przedsiębiorstw indonezyjskich wynosiło 20,5 % („pierwotne środki”).

1.2. Wniosek

- (2) Komisja otrzymała złożony na podstawie art. 23 ust. 4 i art. 24 ust. 5 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego wniosek o zbadanie możliwego obchodzenia środków wyrównawczych nałożonych na przywóz SSCR pochodzących z Indonezji poprzez przywóz SSCR wysyłanych z Tajwanu, Turcji i Wietnamu, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Tajwanu, Turcji i Wietnamu, oraz o poddanie tego przywozu rejestracji („wniosek”).
- (3) Wniosek został złożony dnia 3 lipca 2023 r. przez Europejskie Stowarzyszenie Hutnictwa Stali („Eurofer” lub „wniośnikodawca”).
- (4) Wniosek zawierał wystarczające dowody potwierdzające zmianę struktury handlu obejmującego wywóz z Indonezji, Tajwanu, Turcji i Wietnamu do Unii, która to zmiana nastąpiła po wprowadzeniu środków dotyczących SSCR z Indonezji. Wydaje się, że zmiana ta wynikała z wysyłki SSCR przez Tajwan, Turcję i Wietnam („państwa, których dotyczy postępowanie”) do Unii po przeprowadzeniu działalności montażowych/wykończeniowych w tych państwach. Wniosek zawierał również wystarczające dowody potwierdzające, że wspomniana działalność montażowa/wykończeniowa stanowi obejście środków, ponieważ wartość indonezyjskich części stanowiła ponad 60 % łącznej wartości zmontowanych/wykończonych produktów w państwach, których dotyczy postępowanie, przy czym wartość dodana w trakcie działalności montażowej/wykończeniowej była niższa niż 25 % kosztu produkcji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 55.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/433 z dnia 15 marca 2022 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Indii i Indonezji i zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/2012 nakładające ostateczne cło antidumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Indii i Indonezji (Dz.U. L 88 z 16.3.2022, s. 24).

- (5) Ponadto wniosek zawierał wystarczające dowody na to, że opisana powyżej praktyka osłabiała skutki naprawcze istniejących środków wyrównawczych pod względem ilości i cen. Ponadto dostępne były wystarczające dowody na to, że ceny SSCR wysyłanych z Tajwanu, Turcji i Wietnamu uwzględniały korzystanie z subsydiów. Produkt objęty dochodzeniem i jego części były produkowane i wywożone do Tajwanu, Turcji i Wietnamu przez przedsiębiorstwa z Indonezji, w odniesieniu do których ustalono, że otrzymują one subsydia stanowiące podstawę środków wyrównawczych na produkcję i sprzedaż produktu objętego dochodzeniem w ramach obowiązujących środków.

1.3. Produkt objęty postępowaniem i produkt objęty dochodzeniem

- (6) Produktem, którego dotyczy możliwe obchodzenie środków, są płaskie wyroby walcowane ze stali nierdzewnej, nieobrobione więcej niż walcowane na zimno, klasyfikowane w dniu wejścia w życie rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/2012⁽³⁾ do kodów CN 7219 31 00, 7219 32 10, 7219 32 90, 7219 33 10, 7219 33 90, 7219 34 10, 7219 34 90, 7219 35 10, 7219 35 90, 7219 90 20, 7219 90 80, 7220 20 21, 7220 20 29, 7220 20 41, 7220 20 49, 7220 20 81, 7220 20 89, 7220 90 20 i 7220 90 80 i pochodzące z Indonezji („produkt objęty postępowaniem”). Jest to produkt, do którego mają zastosowanie obecnie obowiązujące środki.
- (7) Dochodzeniem objęty jest taki sam produkt jak produkt określony w poprzednim motywie, ale wysyłany z Tajwanu, Turcji i Wietnamu, zgłoszony lub niezgłoszony jako pochodzący z Tajwanu, Turcji i Wietnamu, obecnie oznaczony tymi samymi kodami CN co produkt objęty postępowaniem (kody TARIC 7219310010, 7219321010, 7219329010, 7219331010, 7219339010, 7219341010, 7219349010, 7219351010, 7219359010, 7219902010, 7219908010, 7220202110, 7220202910, 7220204110, 7220204910, 7220208110, 7220208910, 7220902010 i 7220908010) („produkt objęty dochodzeniem”).
- (8) Dochodzenie wykazało, że SSCR wywożone z Indonezji do Unii oraz SSCR wysyłane z Tajwanu, Turcji i Wietnamu, pochodzące lub niepochodzące z Tajwanu, Turcji i Wietnamu, mają te same podstawowe właściwości fizyczne i chemiczne oraz te same zastosowania, a zatem są uważane za produkty podobne w rozumieniu art. 2 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego.

1.4. Wszczęcie postępowania

- (9) Po ustaleniu i po poinformowaniu państw członkowskich, że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie dochodzenia na podstawie art. 23 ust. 4 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego, w dniu 15 sierpnia 2023 r. Komisja wszczęła dochodzenie rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2023/1631⁽⁴⁾ („rozporządzenie wszczynające”) i poddała rejestracji przywóz SSCR wysyłanych z Tajwanu, Turcji i Wietnamu, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Tajwanu, Turcji i Wietnamu, zgodnie z art. 24 ust. 5 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego.

1.5. Uwagi dotyczące wszczęcia

- (10) Po wszczęciu postępowania Komisja otrzymała uwagi od czterech zainteresowanych stron: Posco Assan TST Celik Sanayi A.Ş. („Posco Assan”), POSCO VST Co., Ltd. („Posco VST”), YONGJIN METAL TECHNOLOGY (VIETNAM) COMPANY LIMITED („Yongjin”) oraz European Association of Non-Integrated Metal Importers & Distributors („EURANIMI”).
- (11) POSCO Assan, Posco VST i Yongjin przedstawiły ogólne uwagi dotyczące wszczęcia postępowania, a także uwagi szczegółowe dotyczące przedsiębiorstw w kontekście niniejszego dochodzenia. W świetle ustaleń przedstawionych w sekcji 4 poniżej uwagi Posco Assan i Posco VST stały się bezprzedmiotowe i w związku z tym nie zostały uwzględnione w niniejszym rozporządzeniu. Uwagi Yongjin omówiono w sekcji 4.3.3.

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/2012 z dnia 17 listopada 2021 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Indii i Indonezji (Dz.U. L 410 z 18.11.2021, s. 153).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/1631 z dnia 11 sierpnia 2023 r. wszczynające dochodzenie dotyczące możliwego obchodzenia środków wyrównawczych nałożonych rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2022/433 na przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Indonezji przez przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno wysyłanych z Tajwanu, Turcji i Wietnamu, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Tajwanu, Turcji i Wietnamu, oraz poddające rejestracji przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno wysyłanych z Tajwanu, Turcji i Wietnamu (Dz.U. L 202 z 14.8.2023, s. 10).

- (12) POSCO Assan, Posco VST i EURANIMI również przedstawiły uwagi dotyczące zmiany struktury handlu i braku dowodów na to, że skutki naprawcze pierwotnych cel zostały osłabione. Ponadto przedsiębiorstwa Posco Assan, Posco VST i Yongjin twierdziły, że pojęcie działalności montażowych/wykończeniowych nie wchodzi w zakres podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego. Ponadto zarówno Posco Assan, jak i Posco VST, Yongjin i EURANIMI przedstawiły podobne uwagi dotyczące stosowania zasad obchodzenia środków w odniesieniu do działalności montażowych/wykończeniowych zastosowanych wobec SSCR oraz istnienia wystarczających racjonalnych przyczyn lub ekonomicznego uzasadnienia. Ponadto Posco Assan i Posco VST odniosły się do istniejących środków ochronnych dotyczących stali, które już ograniczają przywóz z państw objętych tymi środkami.
- (13) Po pierwsze przedsiębiorstwa twierdziły, że wbrew zarzutom zawartym we wniosku struktura handlu nie uległa zmianie. Aby to wykazać, strony dostarczyły dane z różnych okresów. EURANIMI wykorzystało dane z okresu od lipca 2019 r. do czerwca 2023 r., natomiast Posco Assan i Posco VST wykorzystały dane z kilku dłuższych lub krótszych okresów, porównując rok 2020 lub okres od lipca 2021 r. do czerwca 2022 r. z okresem sprawozdawczym lub porównując pierwsze półrocze 2022 r. z pierwszym półroczem 2023 r.
- (14) Wnioskodawca oparł jednak swój wniosek na okresie od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. Okres ten obejmował czas przed wszczęciem pierwotnego dochodzenia antysubsydyjnego (w dniu 17 lutego 2021 r.) oraz po nałożeniu cel wyrównawczych, które to okresy należy przeanalizować i porównać w celu ustalenia, czy wystąpiła „zmiana struktury handlu [...] która to zmiana wynika z praktyki, procesu lub pracy, dla których brak jest należytego uzasadnienia ekonomicznego lub przyczyny innej niż nałożenie cel”⁽⁵⁾. Wnioskodawca wykazał, że w tym okresie nastąpiła zmiana struktury handlu. Fakt, że taki wniosek może ulec zmianie w zależności od okresów dodanych lub usuniętych z analizy, nie zmienia faktu, że wnioskodawca przedstawił wystarczające dowody na to, iż nastąpiła zmiana struktury handlu w rozumieniu art. 23 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego⁽⁶⁾.
- (15) Po drugie Posco Assan i Posco VST twierdziły, że osłabienie skutków naprawczych cel nie miało miejsca, ponieważ nie nastąpiła zmiana struktury handlu ani masowy ani szybki wzrost przywozu z państw, których dotyczy postępowanie. Jednocześnie przedsiębiorstwa wskazały Chiny jako możliwą przyczynę szkody lub osłabienia skutków naprawczych, ponieważ przywóz z Chin do Unii wzrósł znacznie bardziej niż przywóz z trzech państw, których dotyczy postępowanie. EURANIMI, podobnie jak Trinox po ujawnieniu ustaleń, twierdziło, że nie doszło do osłabienia skutków naprawczych, ponieważ przemysł Unii odnotował znaczne zyski w 2021 i 2022 r.
- (16) Podstawowe rozporządzenie antysubsydyjne stanowi, że aby istniało obejście środków, muszą istnieć (między innymi) „dowody, że efekty środków zaradczych w formie cel są naruszone pod względem cen lub ilości podobnych produktów”. Wnioskodawca wykazał w swoim wniosku, że nastąpił znaczny wzrost przywozu z trzech państw, których dotyczy postępowanie, po niskich cenach, stanowiący istotny udział w konsumpcji w Unii⁽⁷⁾. Fakt, że jeszcze więcej przywozu pochodzi z Chin lub że przemysł Unii był rentowny w ostatnich kilku latach, nie zmienił tego wniosku. W związku z powyższym Komisja odrzuciła te argumenty.
- (17) Po trzecie Posco Assan, Posco VST i Yongjin twierdziły, że przedmiotowe operacje nie wchodzą w zakres art. 23 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego. Strony twierdziły, że chociaż działalność montażowa jest wyraźnie wspomniana w art. 13 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 („podstawowe rozporządzenie antydumpingowe”)⁽⁸⁾, pominięto ją w art. 23 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego. Jeśli chodzi o działalność montażową/wykończeniową, w art. 23 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia podstawowego nie wymienia się ich jako praktyki, procesu lub prac stanowiących obejście środków. Niemniej jednak w art. 23 ust. 3 akapit drugi podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego wyraźnie użyto sformułowania „między innymi”, co oznacza, że zawiera on niewyczerpujący wykaz możliwych praktyk obchodzenia środków. Dlatego obejmuje również inne praktyki obchodzenia środków, których nie wymieniono wyraźnie w przedmiotowym artykule, takie jak działalność montażowa/wykończeniowa. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.

⁽⁵⁾ Art. 23 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego.

⁽⁶⁾ Zob. sekcja 5.1 wniosku o wszczęcie postępowania, dostępna w dokumentacji udostępnionej do wglądu.

⁽⁷⁾ Zob. sekcja 6 wniosku o wszczęcie postępowania.

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21).

- (18) Po czwarte wszystkie cztery strony przedstawiły uwagi na temat pojęcia działalności montażowej, jak określono w art. 13 ust. 2 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, i argumentowały, że pojęcie to nie ma zastosowania do operacji odnoszących się do produkcji SSCR wykonywanych w państwach, których dotyczy postępowanie. Według stron przetwarzanie kęsisk płaskich lub blachy walcowanej na gorąco w zwojach ze stali nierdzewnej („SSHR”) w SSCR nie stanowi działalności montażowej, ponieważ nie ma części, które są montowane, a wynikające z tej operacji przekształcenie jest nieodwracalne. Ponadto produkcja SSCR nie może być postrzegana jako działalności wykończeniowa, ponieważ takowa powinna odbywać się na końcu procesu produkcyjnego, takiego jak polewanie, wygładzanie lub cięcie wzdłużne. Strony argumentowały, że główne etapy produkcji SSCR, takie jak faktyczne walcowanie na zimno lub wyżarzanie i wytrawianie na zimno, nie mogą wchodzić w zakres takiej definicji. Argumentowano również, że działalność montażowa nie jest tym samym, co działalność wykończeniowa, ponieważ ta ostatnia ma miejsce dopiero po zmontowaniu produktu. Według Posco Assan i Posco VST pojęcie działalności wykończeniowej dotyczy wyłącznie obliczania wartości dodanej zgodnie z art. 13 ust. 2 lit. b) podstawowego rozporządzenia antydumpingowego i w związku z tym nie może być uznane za „praktykę, proces lub prace” w rozumieniu art. 23 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego.
- (19) Komisja odrzuciła te argumenty. Potwierdzono, że praktyka opisana we wniosku w sekcji 5.3.2 jest działalnością wykończeniową wchodzącą w zakres pojęcia działalności montażowej zgodnie z art. 13 ust. 2 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego. Ponadto Komisja wyciągnęła taki sam wniosek w odniesieniu do podobnych sytuacji w poprzednich dochodzeniach⁽⁹⁾.
- (20) Podstawowe rozporządzenie antydumpingowe nie zawiera definicji terminów „działalność montażowa” ani „działalność wykończeniowa”. W art. 13 ust. 2 lit. b) wyraźnie wspomniano jednak o „wykończeniu”. Wynika z tego, że „działalność montażowa” w rozumieniu art. 13 ust. 2 ma obejmować nie tylko operacje, które polegają na montażu części wyrobu złożonego, ale może również obejmować wszystkie te przypadki, w których półprodukty są dalej przetwarzane w produkt gotowy.
- (21) Po ujawnieniu ustaleń przedsiębiorstwo Yongjin argumentowało, że SSHR nie można uznać za półprodukt, lecz za produkt gotowy, który niekoniecznie musi być przetwarzany na SSCR. Na poparcie tego argumentu Yongjin powołało się na brzmienie uwag prawnych do działu 72 systemu zharmonizowanego, które wykluczają, że SSHR przedstawiane w zwojach mogą stanowić półprodukt. Komisja uznała jednak przetwarzanie SSHR na SSCR za jeden z etapów niezbędnych do przetworzenia kęsisk płaskich na produkt gotowy – SSCR. W tym celu zarówno kęsiska płaskie, jak i SSHR uznano za materiały do produkcji, półprodukty lub nie, które wymagają dalszego przetwarzania lub wykończenia w celu uzyskania produktu gotowego – SSCR.
- (22) Ponadto we wszystkich przedstawionych informacjach przedsiębiorstwo Yongjin konsekwentnie określało SSHR jako „surowiec”. Jednak w systemie zharmonizowanym surowce klasyfikuje się jako poddane obróbce lub wytworzeniu nawet w mniejszym stopniu niż półprodukty: „Co do zasady towary są uporządkowane według stopnia ich wytworzenia: surowce, produkty nieobrobione, półprodukty, produkty gotowe”⁽¹⁰⁾. Sformułowanie użyte przez Yongjin wyraźnie wskazuje, że pomimo oficjalnej klasyfikacji SSHR w zwojach jako niebędących półproduktami, przedsiębiorstwo uznaje je za produkt, który nie jest gotowy i wymaga dalszego przetworzenia.

⁽⁹⁾ Zob. rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/1478 z dnia 6 września 2022 r. rozszerzające ostateczne cło wyrównawcze nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2020/776 na przywóz niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Egiptu na przywóz niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych wysyłanych z Turcji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Turcji (Dz.U. L 233 z 8.9.2022, s. 18). Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/825 z dnia 17 kwietnia 2023 r. rozszerzające cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2020/1408 na przywóz niektórych walcowanych na gorąco arkuszy i zwojów ze stali nierdzewnej pochodzących z Indonezji na przywóz niektórych walcowanych na gorąco arkuszy i zwojów ze stali nierdzewnej wysyłanych z Turcji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Turcji (Dz.U. L 103 z 18.4.2023, s. 12).

⁽¹⁰⁾ Zob. publikacja Światowej Organizacji Celnej: „Harmonized System Compendium – 30 Years On”, które jest zaktualizowaną i rozszerzoną wersją „Customs Compendium”, dostępną pod adresem <https://www.wcoomd.org/-/media/wco/public/global/pdf/topics/nomenclature/activities-and-programmes/30-years-hs-compdium.pdf>.

- (23) W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.
- (24) Ponadto Komisja nie zgodziła się z argumentem stron, że o ile polerowanie, wygładzanie lub cięcie wzdłużne mogą być postrzegane jako operacje wykończenia, o tyle sam proces walcowania na zimno już nie. Wszystkie te działania stanowią część tego samego procesu przekształcania półprzetworzonego materiału (kęsisk płaskich lub SSHR) w SSCR. Nielogiczne byłoby opisywanie części tego procesu jako działalności wykończeniowej, a części jako działalności montażowej. Jak wyjaśniono w motywie 48 poniżej, przedsiębiorstwa, które wykonują drobne operacje, takie jak cięcie i cięcie wzdłużne, nie są uważane za samodzielnych producentów. Potwierdzono, że są to centra usługowe, które nie kwalifikują się do zwolnienia z rozszerzenia środków w ramach dochodzenia w sprawie obejścia środków. Jest to zgodne z koncepcją, zgodnie z którą takich drobnych operacji nie można postrzegać jako działalności wykończeniowej, ponieważ SSCR dostarczane do tych centrów usługowych musi być już produktem gotowym lub wykończonym.
- (25) Argument stron dotyczący nieodwracalności procesu przekształcania należy odrzucić. Po pierwsze argument taki nie jest oparty na żadnej podstawie prawnej. Innymi słowy, nie ma powodu, dla którego odwracalność powinna być warunkiem wstępnym uznania procesu za montaż lub wykończenie. Po drugie same strony podniosły, że wykończenie obejmuje na przykład cięcie wzdłużne, które jest również operacją nieodwracalną. Cięcie wzdłużne jest zasadniczo cięciem dużego zwoju na węższy zwój, przy czym szerokość jest jedną z podstawowych cech produktu. Ponowne połączenie rozciętych kawałków w drodze spawania nie doprowadzi do powstania oryginalnego zwoju ze względu na utratę materiału podczas cięcia i dodanie materiału spawalniczego. Aby całkowicie i niewidocznie odwrócić operację cięcia wzdłużnego, rozcięte części stali musiałyby zostać ponownie stopione razem, co samo w sobie powoduje zmiany w materiale, nie wspominając o tym, że wymaga to przeprowadzenia wszystkich poprzednich etapów procesu, w tym walcowania na zimno.
- (26) Po ujawnieniu ustaleń EURANIMI, Yongjin i przedsiębiorstwo handlowe Gerber Steel GmbH („Gerber”) przedstawili dalsze argumenty przeciwko zastosowaniu pojęcia działalności montażowej w niniejszym dochodzeniu. Wszystkie trzy strony odniosły się do faktu, że proces walcowania na zimno zmienia wszystkie istotne właściwości fizyczne, mechaniczne i metalurgiczne produktu. W szczególności strony odniosły się do poprzedniego dochodzenia w sprawie niektórych przewodów rurowych i rur, bez szwu, ze stali nierdzewnej⁽¹¹⁾. W toku tego dochodzenia Komisja stwierdziła, że „formowanie na zimno dokonywane w Indiach znacząco modyfikuje produkt i nieodwracalnie zmienia jego podstawowe właściwości. Podczas tego procesu zmianie ulega rozmiar produktu oraz jego fizyczne, mechaniczne i metalurgiczne właściwości”⁽¹²⁾.
- (27) Ustalenie to, które dla procesu, materiałów do produkcji i produktu końcowego w tym dochodzeniu jest prawdopodobnie inne (formowanie na zimno przewodów rurowych i rur) niż walcowanie na zimno SSCR, nie było powodem zakończenia tego dochodzenia. Komisja w rozporządzeniu kończącym⁽¹³⁾ wyraźnie stwierdziła: „W swojej ocenie Komisja stwierdziła, że ustalenie nieobchodzenia środków na podstawie art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego opierało się w niniejszej sprawie na istnieniu wystarczającej racjonalnej przyczyny i ekonomicznego uzasadnienia dla działalności związanej z przetwarzaniem prowadzonej w Indiach”. Jak potwierdziło EURANIMI w pkt 8 informacji przedstawionych po ujawnieniu ustaleń, „Komisja zakończyła to dochodzenie, nie dochodząc do wniosku, że walcowanie na zimno stanowiłoby działalność montażową lub wykończeniową”.
- (28) Ponadto Komisja nie zgodziła się z twierdzeniem, że zasadnicze właściwości produktu ulegają zmianie w trakcie procesu walcowania na zimno. Podczas gdy niektóre właściwości mogą ulegać zmianom, inne (równie lub bardziej istotne) są już określane na etapie materiału do produkcji. Zostało to potwierdzone przez EUROFER w informacjach przedstawionych po ujawnieniu ustaleń: „podstawowe właściwości wyrobów ze stali nierdzewnej są określane na pierwszym etapie produkcji, podczas którego kęsisko płaskie jest topione i wlewane, poprzez wybór i ilość surowców, takich jak nikiel i chrom. Surowce i ich skład chemiczny decydują o zasadniczych właściwościach późniejszego wyrobu ze stali nierdzewnej, takich jak jego odporność na utlenianie. W szczególności skład chemiczny produktu nie ulegnie zmianie podczas dalszego przetwarzania, takiego jak walcowanie na zimno”.

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/2093 z dnia 15 listopada 2017 r. kończące dochodzenie dotyczące możliwego obejścia środków antydumpingowych wprowadzonych rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 1331/2011 wobec przywozu niektórych przewodów rurowych i rur, bez szwu, ze stali nierdzewnej, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, poprzez przywóz wysyłany z Indii, zgłoszony lub niezgłoszony jako pochodzący z Indii, oraz kończące rejestrację tego przywozu wprowadzoną rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2017/272 (Dz.U. L 299 z 16.11.2017, s. 1).

⁽¹²⁾ Ibidem, motyw 33.

⁽¹³⁾ Ibidem, motyw 72.

- (29) W związku z tym Komisja odrzuciła argumenty dotyczące zmian właściwości produktu.
- (30) Zdaniem EURANIMI zbyt szeroko zakrojona wykładnia terminu „działalność montażowa” pozbawiłaby pozostałe przepisy podstawowego rozporządzenia antydumpingowego (i analogicznie rozporządzenia antysubsydyjnego) ich zamierzonego skutku. Zamiast tego w przypadku takim jak obecne dochodzenie Komisja powinna wszcząć nowe dochodzenie antydumpingowe/antysubsydyjne. Dobrze udokumentowano jednak, że Trybunał Sprawiedliwości opowiedział się za szeroką wykładnią art. 13 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego (stosowanego przez analogię w niniejszym dochodzeniu), biorąc pod uwagę jego kontekst i potrzebę zachowania jego skuteczności⁽¹⁴⁾. Celem dochodzeń prowadzonych zgodnie z art. 23 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego jest zapewnienie skuteczności celów wyrównawczych oraz zapobieganie ich obchodzeniu. W związku z tym celem art. 13 ust. 2 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego (stosowanego przez analogię w dochodzeniach antysubsydyjnych) jest objęcie jego zakresem praktyk, procesów lub prac, w których wykorzystuje się głównie części z kraju podlegającego oraz montuje lub wykańcza te części przez dodanie do nich ograniczonej wartości. Ponieważ punkt wyjścia i cel dochodzeń w sprawie obejścia środków różnią się zatem zasadniczo od nowych dochodzeń antydumpingowych/antysubsydyjnych, jednego z nich nie można wykorzystać jako substytutu drugiego.
- (31) Po piąte EURANIMI przedstawiło szereg argumentów dotyczących racjonalnej przyczyny lub ekonomicznego uzasadnienia domniemanej zmiany struktury handlu, o której mowa we wniosku. Strona twierdziła, że na wzrost przywozu SSCR z państw, których dotyczy postępowanie, miała wpływ pandemia COVID-19, że wzrost wykorzystania indonezyjskich materiałów do produkcji rozpoczął się jeszcze przed wszczęciem pierwotnego dochodzenia antysubsydyjnego oraz że zawarta we wniosku tabela przedstawiająca konsumpcję w Unii i udziały w rynku była nieprawidłowa z uwagi na włączenie „przywozu pośredniego” i wpływ ostatnich wydarzeń powodujących ograniczoną dostępność SSCR od dostawców unijnych.
- (32) Z odpowiednich tabel zawartych we wniosku wynika jednak, że porównanie danych z 2022 r. i 2019 r. wskazuje na wzrost przywozu z państw, których dotyczy postępowanie. Chociaż wpływ pandemii COVID-19 na przepływy handlowe był odczuwalny w 2020 i 2021 r., w 2022 r. nastąpił jednak znaczny wzrost w porównaniu z ostatnim „normalnym” rokiem poprzedzającym pandemię. W odniesieniu do wykorzystania indonezyjskich materiałów do produkcji przed 2019 r. EURANIMI nie dostarczyło danych na poparcie tego argumentu. Jednocześnie tabela konsumpcji i udziału w rynku, do której odnosi się strona, rzeczywiście zawierała pojęcie przywozu pośredniego. Przywóz ten został jednak wykazany w osobnym wierszu, a z tabel jasno wynikało, że dane bez tej pozycji wykazywały podobne tendencje jak w przypadku przywozu pośredniego. Jeśli chodzi o niedobór SSCR od dostawców unijnych, nie przedstawiono żadnych dowodów na poparcie tego twierdzenia.
- (33) Po ujawnieniu ustaleń EURANIMI zwróciło uwagę na 23 pisma, które przesłało po wszczęciu postępowania, od użytkowników końcowych SSCR, świadczące o niedoborze tych produktów. Pisma te pochodziły jednak z 2021 r., czyli czasu pierwotnego dochodzenia antydumpingowego przeciwko Indonezji. Jak stwierdziło EURANIMI w informacjach przedstawionych na posiedzenie wyjaśniające w dniu 12 października 2023 r., niedobory w 2021 r. były związane z „naturalną odbudową po pandemii”. Nie przedstawiono żadnych dowodów na to, że rzekome niedobory utrzymywały się od tego czasu i w okresie sprawozdawczym. W związku z powyższym Komisja odrzuciła te argumenty.
- (34) Po szóste zarówno Posco VST, jak i Posco Assan twierdziły, że obowiązujące środki ochronne przeciwko przywozowi stali (w tym SSCR) ze wszystkich trzech państw, których dotyczy postępowanie⁽¹⁵⁾, już ograniczyły przywóz SSCR z tych państw i zapewniły niezbędną i wystarczającą ochronę przemysłu Unii.
- (35) Środki ochronne są jednak z definicji tymczasowe i ich uzasadnienie i cel są inne niż w przypadku środków antysubsydyjnych lub przewidzianych w art. 23 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego, a mianowicie zapewnienie skuteczności celów wyrównawczych i zapobieganie ich obchodzeniu. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.
- (36) Oprócz powyższych twierdzeń Gerber, importer SSCR, przedstawił następujące uwagi po ujawnieniu ustaleń, obejmujące również uwagi dotyczące wszczęcia postępowania.

⁽¹⁴⁾ Zob. wyrok Trybunału z dnia 12 września 2019 r., Komisja/Kolachi Raj Industrial, C-709/17 P, ECLI:EU:C:2019:717.

⁽¹⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/978 z dnia 23 czerwca 2022 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/159 nakładające ostateczne środki ochronne w odniesieniu do przywozu niektórych wyrobów ze stali (Dz.U. L 167 z 24.6.2022, s. 58).

- (37) Po pierwsze Komisja nie powinna wykorzystywać bezprecedensowego wzrostu cen niklu w 2022 r. jako podstawy do obliczeń w niniejszym dochodzeniu. Komisja nie wykorzystała jednak w swoich obliczeniach cen niklu.
- (38) Po drugie fakt, że przywóz stali do Unii utrzymywał się na stałym poziomie przez ostatnie dziesięć lat. Nie ma jednak znaczenia, czy przywóz stali do Unii utrzymywał się na stałym poziomie przez cały okres. W przedmiotowej sprawie istotne jest to, czy nastąpiła zmiana w strukturze handlu między Unią, Indonezją i trzema państwami, których dotyczy postępowanie. Jak wskazano we wniosku i jak potwierdzono w toku dochodzenia, nastąpiła taka zmiana struktury handlu.
- (39) Po trzecie Gerber twierdził, że zarówno we wniosku, jak i w dochodzeniu ustalenie, zgodnie z którym wartość dodana podczas przetwarzania SSCR wynosi mniej niż 10 %, jest błędne i że Komisja nie przedstawiła dowodów na takie ustalenie. Należy jednak zauważyć, że próg określony w art. 13 ust. 2 lit. b) podstawowego rozporządzenia antydumpingowego stanowi wartość dodaną w wysokości 25 %, a nie 10 %. W swojej analizie Komisja wykorzystwała dane dostarczone przez poszczególne współpracujące przedsiębiorstwa, które zweryfikowano na miejscu. W przypadku większości tych przedsiębiorstw wartość dodana nie przekroczyła 10 % i pozostała na poziomie znacznie poniżej 25 % w przypadku wszystkich tych przedsiębiorstw. Wbrew temu, co twierdzi Gerber, ustalenie to nie wynikało z pominięcia etapów przetwarzania lub wykończenia, takich jak wyżarzanie, ani z wyłączenia niektórych rodzajów stali nierdzewnej (Gerber wspominał o stali seryjnej 200 i 400), innych „sztuczek numerycznych” czy nawet „oszustwa”. Komisja obliczyła wartość dodaną do części zgodnie z wymogami art. 13 ust. 2 lit. b) podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, wyrażając „wartość dodaną do części wykorzystanych” (w tym przypadku kosztów produkcji innych niż koszty materiałów) jako odsetek całkowitych kosztów produkcji. Żadne ze współpracujących przedsiębiorstw, które dostarczyły dane, nie zakwestionowało tej metodyki ani ustaleń Komisji w odniesieniu do wartości dodanej opartej na danych dotyczących przedsiębiorstw.
- (40) Po czwarte Gerber argumentował, że niektóre działania unijnego przemysłu stali nierdzewnej są sprzeczne z unijnym prawem antymonopolowym lub nawet stanowią przestępstwo. Takie zarzuty nie są jednak objęte zakresem obecnego dochodzenia. Jeżeli Gerber uważał, że przedstawiciele przemysłu Unii zachowali się w nieodpowiedni sposób, Gerber powinien skierować swoje obawy do właściwych organów, np. do departamentu Komisji zajmującego się kwestiami konkurencji, OLAF-u (Europejskiego Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych) lub właściwych organów krajowych.
- (41) W związku z tym Komisja odrzuciła te cztery argumenty przedstawione przez Gerber.
- (42) W świetle powyższego Komisja odrzuciła argumenty dotyczące wszczęcia dochodzenia i stwierdziła, że wniosek zawierał wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie dochodzenia.

1.6. Okres objęty dochodzeniem i okres sprawozdawczy

- (43) Dochodzenie objęło okres od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 30 czerwca 2023 r. (zwany dalej „okresem objętym dochodzeniem”). Dane dotyczące okresu objętego dochodzeniem zgromadzono między innymi w celu zbadania domniemanej zmiany struktury handlu po wprowadzeniu środków wobec produktu objętego postępowaniem oraz istnienia praktyki, procesu lub pracy, dla których brak jest należytego uzasadnienia ekonomicznego lub przyczyny innej niż nałożenie ceł. Za okres od 1 lipca 2022 r. do 30 czerwca 2023 r. („okres sprawozdawczy”) zgromadzono bardziej szczegółowe dane w celu zbadania, czy przywóz osłabiał skutki naprawcze obowiązujących środków pod względem cen lub ilości oraz czy występowało subsydiowanie.

1.7. Dochodzenie

- (44) Komisja oficjalnie poinformowała o wszczęciu dochodzenia władze Tajwanu, Turcji, Wietnamu i Indonezji, znanych producentów eksportujących w tych państwach, przemysł Unii oraz znanych importerów w Unii.
- (45) Na stronie internetowej DG ds. Handlu udostępniono formularze wniosków o zwolnienie producentów eksportujących w Tajwanie, Turcji i Wietnamie, kwestionariusze dla producentów/eksporterów w Indonezji oraz dla importerów w Unii.

(46) Następujący producenci eksportujący złożyli wnioski o zwolnienie i przeprowadzono wizyty weryfikacyjne w ich siedzibach:

Tajwan:

- Chia Far Industrial Factory Co., Ltd.
- Tang Eng Iron Works Co., Ltd. (Grupa YUSCO)
- Tung Mung Development Co., Ltd.
- Walsin Lihwa Corporation
- Yieh United Steel Corporation (Grupa YUSCO)
- Yuan Long Stainless Steel Corp.

Turcja:

- Posco Assan TST Celik Sanayi A.Ş.
- Trinox Metal Sanayi ve Ticaret A.Ş.

Wietnam:

- Lam Khang Joint Stock Company
- Posco VST Co., Ltd.
- Yongjin Metal Technology (Vietnam) Company Limited

(47) Ponadto następujące centra usługowe w Tajwanie i w Turcji złożyły formularze wniosków o zwolnienie:

- YC Inox Tr Çelik Sanayi Ve Ticaret Anonim Şirketi (Turcja)
- Yue Seng Industrial Co. (Tajwan)
- YC Inox Co Ltd. (Tajwan)

(48) Jednak na podstawie analizy informacji dostarczonych w ich wnioskach Komisja stwierdziła, że działalność tych trzech przedsiębiorstw w okresie objętym dochodzeniem polegała na świadczeniu usług takich jak cięcie i cięcie wzdluzne SSCR produkowanych przez inne przedsiębiorstwa, co nie wiąże się z faktyczną produkcją produktu objętego dochodzeniem. W związku z tym przedsiębiorstwa te nie mogły zostać uznane za producentów, a tym samym nie mogły kwalifikować się do zwolnienia z rozszerzenia środków na podstawie art. 23 ust. 6 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego, które przewiduje taką możliwość jedynie dla producentów produktu objętego postępowaniem. W siedzibach tych przedsiębiorstw nie przeprowadzono wizyt weryfikacyjnych.

(49) Ponadto odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu przedłożyły następujące przedsiębiorstwa:

Importerzy i użytkownicy unijni:

- Replasa Advanced Materials, S. A
- Marcegaglia Specialties SpA
- Padana Tubi & Profilati Acciaio SpA
- Nova Trading S.A.,

Producenci indonezyjscy:

- Pt. Indonesia Ruiipu Nickel and Chrome Alloy
- Pt. Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry
- Pt. Indonesia Tsingshan Stainless Steel
- Pt. Sulawesi Mining Investment

- (50) Komisja nie zweryfikowała odpowiedzi tych przedsiębiorstw na pytania zawarte w kwestionariuszu, ale wykorzystwała przedłożone informacje do krzyżowego sprawdzenia przepływów handlowych i nazw dostawców z Indonezji.
- (51) W procesie weryfikacji informacji i danych statystycznych dostarczonych przez wnioskodawcę i współpracujące przedsiębiorstwa Komisja przeprowadziła konsultacje na miejscu z władzami Tajwanu i Wietnamu, a mianowicie z Tajwańską Administracją Handlu Międzynarodowego (Taiwan International Trade Administration, TITA) oraz z Urzędem ds. Środków Ochrony Handlu podlegającym Ministerstwu Przemysłu i Handlu Wietnamu.
- (52) Zainteresowanym stronom dano możliwość przedstawienia uwag na piśmie oraz złożenia wniosku o posiedzenie wyjaśniające w terminie określonym w rozporządzeniu wszczynającym. Wszystkie strony zostały poinformowane, że nieprzedłożenie wszystkich istotnych informacji lub przedłożenie niepełnych, nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji może prowadzić do zastosowania art. 28 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego i oparcia ustaleń na dostępnych faktach.
- (53) Kilka stron przedstawiło informacje po upływie terminu określonego w rozporządzeniu wszczynającym. Komisja poinformowała te strony, że z tego powodu przedstawione przez nie informacje nie mogą zostać przyjęte, i poinformowała je o możliwości przedstawienia uwag po ujawnieniu istotnych faktów i ustaleń w ramach obecnego dochodzenia.
- (54) W dniu 12 października 2023 r. odbyło się posiedzenie wyjaśniające z udziałem EURANIMI. Po ujawnieniu ustaleń w dniu 14 marca 2024 r. odbyły się posiedzenia wyjaśniające z udziałem EUROFER-u oraz przedsiębiorstw Lam Khang w dniu 18 marca 2024 r. i Yongjin w dniu 20 marca 2024 r.

2. WYNIKI DOCHODZENIA

2.1. Kwestie ogólne

- (55) Zgodnie z art. 23 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego, aby dokonać oceny występowania możliwego obchodzenia środków, należy kolejno poddać analizie następujące elementy:
- czy nastąpiła zmiana struktury handlu między Indonezją, Tajwanem, Turcją, Wietnamem i Unią,
  - czy zmiany te wynikały z praktyki, procesu lub pracy zmiana struktury handlu, która to zmiana wynika z praktyki, procesu lub pracy, dla których brak jest należytego uzasadnienia ekonomicznego lub przyczyny innej niż nałożenie ceł,
  - czy istniały dowody szkody lub czy nastąpiło osłabienie skutków naprawczych obowiązujących środków wyrównawczych pod względem cen lub ilości produktu objętego dochodzeniem oraz
  - czy w odniesieniu do przywożonego produktu podobnego lub jego części nadal korzystano z subsydium.
- (56) W obecnym dochodzeniu dowody przedstawione przez wnioskodawcę we wniosku wskazywały na działalność montażową/wykończeniową w Tajwanie, Turcji i Wietnamie. Jak wyjaśniono w motywie 17 powyżej w odniesieniu do działalności montażowej/wykończeniowej, w art. 23 ust. 3 akapit drugi podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego nie wymienia się ich jako praktyki, procesu lub prac stanowiących obejście środków. Niemniej jednak w art. 23 ust. 3 akapit drugi podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego wyraźnie użyto sformułowania „między innymi”, co oznacza, że zawiera on niewyczerpujący wykaz możliwych praktyk obchodzenia środków. W rezultacie obejmuje również inne praktyki

obchodzenia środków, których nie wymieniono wyraźnie w przedmiotowym artykule, takie jak działalność montażowa/wykończeniowa. A zatem, jako że dowody dostarczone przez wnioskodawcę we wniosku wskazywały na działalność montażową/wykończeniową w państwach, których dotyczy postępowanie, Komisja dokładnie przeanalizowała, przez analogię, czy spełnione były kryteria określone w art. 13 ust. 2 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, a w szczególności:

- czy wspomniane działalności montażowe/wykończeniowe rozpoczęły się lub znacznie się zwiększyły po lub tuż przed wszczęciem dochodzenia antysubsydyjnego, zaś użyte części pochodzą z państwa objętego środkami, oraz
- czy wartość części stanowiła przynajmniej 60 % łącznej wartości zmontowanych/wykończonych produktów, a wartość dodana części wykorzystanych w trakcie montażu lub wykończenia przekracza 25 % kosztów produkcji.

2.2. Zmiana struktury handlu między Indonezją a Unią

- (57) W tabeli 1 poniżej przedstawiono zmiany w przywozie z Indonezji do Unii w okresie objętym dochodzeniem.

Tabela 1

Przywóz SSCR do Unii w okresie objętym dochodzeniem (w tonach)

	2020	2021	2022	OS
Indonezja	106 483	107 362	51 382	7 634
Indeks (baza = 2020)	100	101	48	7
Udział w łącznym przywozie	14 %	12 %	4 %	1 %
Łączny przywóz	766 159	893 672	1 295 790	838 007

Źródło: Eurostat.

- (58) Dane zawarte w tabeli 1 wskazują, że wielkość przywozu SSCR z Indonezji zmniejszyła się z 106 483 ton w 2020 r. do 7 634 ton w okresie sprawozdawczym. Wielkość przywozu wzrosła w okresie 2020–2021 o 1 %, ale w 2022 r. gwałtownie spadła o 53 % w porównaniu z 2020 r. Rozwój struktury handlu, jak pokazano w tabeli 1, należy postrzegać w świetle wprowadzenia nie tylko środków wyrównawczych w marcu 2022 r., ale także środków antydumpingowych w listopadzie 2021 r. na ten sam produkt w dochodzeniu antydumpingowym, które było prowadzone częściowo równoległe z pierwotnym dochodzeniem antysubsydyjnym⁽¹⁶⁾. Analiza danych w odniesieniu do dochodzenia antysubsydyjnego została zatem przeprowadzona z uwzględnieniem wpływu wszczęcia zarówno dochodzenia antydumpingowego, jak i dochodzenia antysubsydyjnego oraz wprowadzenia środków antydumpingowych i antysubsydyjnych.
- (59) Wprowadzenie ostatecznych środków antydumpingowych w dniu 19 listopada 2021 r. miało już wpływ na przywóz SSCR do Unii z Indonezji⁽¹⁷⁾, który to wpływ został wzmocniony przez wprowadzenie środków antysubsydyjnych w dniu 17 marca 2022 r. Z danych w tabeli 1 wynika, że w 2022 r. nastąpił gwałtowny spadek przywozu z Indonezji, który zbiegł się w czasie z wprowadzeniem ostatecznych środków antydumpingowych na SSCR z Indonezji pod

⁽¹⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/2012.

⁽¹⁷⁾ Jak stwierdzono w równoległym dochodzeniu w sprawie obejścia środków antydumpingowych wprowadzonych wobec SSCR trzech państw, których dotyczy postępowanie (rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/1632 z dnia 11 sierpnia 2023 r. wszczynające dochodzenie dotyczące możliwego obchodzenia środków antydumpingowych nałożonych rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2021/2012 na przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Indonezji przez przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno wysyłanych z Tajwanu, Turcji i Wietnamu, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Tajwanu, Turcji i Wietnamu, oraz poddające rejestracji przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno wysyłanych z Tajwanu, Turcji i Wietnamu (Dz.U. L 202 z 14.8.2023, s. 16).

koniec 2021 r. oraz środków wyrównawczych na początku 2022 r. Od 2022 r. do okresu sprawozdawczego wielkość przywozu SSCR z Indonezji znacznie spadła, co spowodowało łączny spadek o prawie 93 % w całym okresie objętym dochodzeniem. Jednocześnie jego udział w łącznym przywozie obniżył się z 14 % do 1 %.

2.3. Wyniki dochodzenia dotyczące Tajwanu

2.3.1. Poziom współpracy

- (60) Jak stwierdzono w motywie 49, sześciu tajwańskich producentów eksportujących złożyło wnioski o zwolnienie i współpracowało w trakcie całego dochodzenia. Przedsiębiorstwa te odpowiadały jedynie za 50 % łącznego przywozu SSCR z Tajwanu w okresie sprawozdawczym. Ustalenia dotyczące wywozu SSCR z Tajwanu do Unii oraz surowców z Indonezji do Tajwanu oparto zatem na danych statystycznych pochodzących z Eurostatu i Global Trade Atlas („GTA”) ⁽¹⁸⁾.

2.3.2. Zmiana struktury handlu

- (61) W tabeli 2 poniżej przedstawiono zmiany w przywozie z Tajwanu do Unii w okresie objętym dochodzeniem.

Tabela 2

Przywóz SSCR do Unii w okresie objętym dochodzeniem (w tonach)

	2020	2021	2022	OS
Tajwan	125 072	218 784	251 304	186 872
Indeks (baza = 2020)	100	175	201	149
Udział w łącznym przywozie	16 %	24 %	19 %	22 %
Łączny przywóz	766 159	893 672	1 295 790	838 007

Źródło: Eurostat.

- (62) Na podstawie danych zawartych w tabeli 2 widać, że wielkość przywozu SSCR z Tajwanu do Unii wzrosła z 125 072 ton w 2020 r. do 186 872 ton w okresie sprawozdawczym. Najbardziej znaczący wzrost wielkości przywozu miał miejsce w okresie 2020–2021, kiedy wielkość ta wzrosła o 75 %, z 125 072 ton do 218 784 ton. Wzrost ten zbiegł się w czasie z wszczęciem pierwotnego dochodzenia antydumpingowego i pierwotnego dochodzenia antysubsydyjnego, odpowiednio we wrześniu 2020 r. i lutym 2021 r., oraz wprowadzeniem ostatecznych środków antydumpingowych w listopadzie 2021 r. W okresie 2021–2022 wielkość przywozu z Tajwanu nadal rosła, osiągając 251 304 tony, co zbiegło się z wprowadzeniem środków wyrównawczych w marcu 2022 r. Ostatecznie wielkość przywozu ponownie spadła do poziomu 186 872 ton w okresie sprawozdawczym. Ogółem wielkość przywozu z Tajwanu wzrosła o 49 % w okresie objętym dochodzeniem.
- (63) Ponadto wielkość przywozu do Unii z Tajwanu, nie pochodzącego od producentów eksportujących, którzy złożyli wnioski o zwolnienie, znacznie wzrosła po wszczęciu pierwotnego dochodzenia antydumpingowego. W szczególności przed wszczęciem dochodzenia antydumpingowego współpracujący producenci odpowiadali za zdecydowaną większość (ponad 90 %) całego wywozu do Unii, podczas gdy w okresie sprawozdawczym odpowiadali oni za jedynie nieco ponad 50 %.

⁽¹⁸⁾ <https://www.gtis.com/gta>.

- (64) W tabeli 3 przedstawiono zmiany wielkości wywozu surowców niezbędnych do produkcji SSCR z Indonezji do Tajwanu w okresie objętym dochodzeniem. Surowce te składały się z kęsisk płaskich ze stali nierdzewnej lub blachy walcowanej na gorąco w zwojach ze stali nierdzewnej („SSHR”).

Tabela 3

Wywóz surowców z Indonezji do Tajwanu w okresie objętym dochodzeniem (w tonach)

	2020	2021	2022	OS
Kęsiska płaskie	93 085	190 908	140 272	141 041
<i>Indeks (baza = 2020)</i>	100	205	151	152
SSHR	529 143	817 705	563 534	631 208
<i>Indeks (baza = 2020)</i>	100	155	106	119
Łącznie kęsiska płaskie i SSHR	622 228	1 008 614	703 805	772 249
<i>Indeks (baza = 2020)</i>	100	162	113	124

Źródło: Global Trade Atlas.

- (65) Co do zasady głównym surowcem do produkcji SSCR jest SSHR. Produkcja SSCR może się jednak również rozpoczynać od kęsisk płaskich ze stali nierdzewnej, które są następnie walcowane na gorąco do SSHR, które są następnie walcowane do SSCR. Z tabeli 3 wynika, że wywóz kęsisk płaskich ze stali nierdzewnej z Indonezji do Tajwanu wzrósł z 93 085 ton w 2020 r. do 141 041 ton w okresie sprawozdawczym. Najbardziej znaczący wzrost wielkości wywozu miał miejsce w okresie 2020–2021, kiedy wielkość ta wzrosła o 105 %, z 93 085 ton w 2020 r. do 190 908 ton w 2021 r. Od 2021 r. wielkość wywozu kęsisk płaskich z Indonezji spadła do 140 272 ton w 2022 r., a następnie nieznacznie wzrosła, osiągając 141 041 ton w okresie sprawozdawczym. Ogółem wielkość przywozu kęsisk płaskich z Indonezji do Tajwanu wzrosła o 52 % w okresie objętym dochodzeniem.
- (66) W okresie objętym dochodzeniem wywóz z Indonezji stanowił od 95 % do 99,8 % łącznej wielkości przywozu kęsisk płaskich ze stali nierdzewnej do Tajwanu. W okresie sprawozdawczym wywóz kęsisk płaskich ze stali nierdzewnej z Indonezji stanowił 99,8 %.
- (67) Podobnie wywóz SSHR z Indonezji do Tajwanu wzrósł z 529 143 ton w 2020 r. do 631 208 ton w okresie sprawozdawczym. Najbardziej znaczący wzrost wielkości wywozu miał miejsce w okresie 2020–2021, kiedy wielkość ta wzrosła o 55 %, z 529 143 ton do 817 705 ton. W okresie 2021–2022 wielkość wywozu SSHR z Indonezji spadła do 563 534 ton, a następnie ponownie wzrosła do poziomu 631 208 ton w okresie sprawozdawczym. Ogółem wielkość wywozu SSHR z Indonezji do Tajwanu wzrosła o 19 % w okresie objętym dochodzeniem.
- (68) Należy zauważyć, że znaczne ilości SSHR wywożonych z Indonezji do Tajwanu nie są rozliczane ani nabywane przez tajwańskich producentów eksportujących, którzy złożyli wnioski o zwolnienie, jak wyjaśniono w motywie 63. Przed wszczęciem pierwotnego dochodzenia antydumpingowego przywóz SSHR przez współpracujących producentów stanowił około 97 %, podczas gdy w okresie sprawozdawczym stanowił on jedynie 84 %. Tym samym ponad 100 000 ton SSHR przywożonych z Indonezji zostało zakupionych przez przedsiębiorstwa, które nie złożyły wniosku o zwolnienie.
- (69) Łączny wywóz kęsisk płaskich ze stali nierdzewnej i SSHR z Indonezji do Tajwanu wzrósł z 622 228 ton w 2020 r. do 772 249 ton w okresie sprawozdawczym. Najbardziej znaczący wzrost wielkości wywozu miał miejsce w okresie 2020–2021, kiedy wielkość ta wzrosła o 62 %, z 622 228 ton do 1 008 614 ton. Od 2021 r. wielkość łącznego wywozu kęsisk płaskich ze stali nierdzewnej i SSHR z Indonezji spadła do 703 805 ton w 2022 r., a następnie wzrosła do 772 249 ton w okresie sprawozdawczym. Ogółem wielkość łącznego wywozu kęsisk płaskich i SSHR ze stali nierdzewnej z Indonezji do Tajwanu wzrosła o 24 % w okresie objętym dochodzeniem.

- (70) Wzrost wielkości wywozu kęsisk płaskich ze stali nierdzewnej i SSHR z Indonezji do Tajwanu wskazuje na rosnący popyt na tego rodzaju materiały do produkcji na Tajwanie, co można przynajmniej częściowo wyjaśnić wzrostem produkcji i wywozu SSCR z Tajwanu do Unii w okresie sprawozdawczym. Wniosek ten potwierdzają również informacje przekazane przez współpracujące przedsiębiorstwa.

2.3.2.1. Wniosek dotyczący zmiany struktury handlu w Tajwanie

- (71) W toku dochodzenia ustalono, że znaczne ilości stali nierdzewnej, w postaci kęsisk płaskich lub SSHR, wywożone z Indonezji, były dalej przetwarzane na SSCR w Tajwanie, a następnie wywożone do Unii. Wzrost wywozu SSCR z Tajwanu do Unii, przedstawiony w tabeli 2, wraz ze znacznym wzrostem wywozu kęsisk płaskich ze stali nierdzewnej i SSHR z Indonezji do Tajwanu w okresie objętym dochodzeniem, przedstawionym w tabeli 3, stanowił zmianę struktury handlu między Indonezją, Tajwanem i Unią w rozumieniu art. 23 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego.

2.3.3. *Praktyki, procesy lub prace, dla których brak jest należytego uzasadnienia ekonomicznego lub przyczyny innej niż nałożenie ceł*

- (72) Art. 23 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego precyzuje, że zmiana struktury handlu powinna wynikać z praktyki, procesu lub pracy, dla których brak jest należytego uzasadnienia ekonomicznego lub przyczyny innej niż nałożenie ceł. Zgodnie z art. 13 ust. 2 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego praktyka, proces lub prace obejmują m.in. przesyłkę produktu objętego istniejącymi środkami za pośrednictwem państw trzecich oraz montaż części/wykończenie w państwie trzecim. Jak określono w motywie 56, artykuł ten stosuje się przez analogię w obecnym dochodzeniu.
- (73) Kęsiska płaskie ze stali nierdzewnej i zwoje SSHR uznano za półprodukty, które były dalej przetwarzane na wyroby gotowe, takie jak SSCR. To dalsze przetwarzanie kęsisk płaskich i SSHR ze stali nierdzewnej na SSCR wchodzi w zakres pojęcia działalności wykończeniowej w rozumieniu art. 13 ust. 2 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego.
- (74) Pierwotne cła antydumpingowe nałożono 19 listopada 2021 r., a pierwotne środki wyrównawcze 17 marca 2022 r. Jak opisano w sekcji 2.3.2 powyżej, Tajwan znacznie zwiększył sprzedaż eksportową do Unii w okresie objętym dochodzeniem, a znaczna część głównego materiału do produkcji, tj. kęsisk płaskich i SSHR ze stali nierdzewnej, była przywożona z Indonezji.
- (75) Ponadto, jak wyjaśniono powyżej (motywy 63 i 68), duże ilości materiału do produkcji pochodzącego z Indonezji nie mogły zostać pokryte zakupami od współpracujących producentów, podczas gdy w tym samym czasie wywóz (zmontowanych/wykończonych) SSCR do Unii, niewywożonych przez współpracujących producentów, znacznie wzrósł.
- (76) W toku dochodzenia wykazano, że kęsiska płaskie i zwoje SSHR ze stali nierdzewnej były przywożone z Indonezji na Tajwan, dalej przetwarzane na Tajwanie na SSCR i wywożone do Unii, co spowodowało zmianę struktury handlu. W toku dochodzenia nie wykazano ponadto żadnego ekonomicznego uzasadnienia dla zmiany struktury handlu opisanej w sekcji 2.3.2 poza wszczęciem pierwotnego dochodzenia antysubsydyjnego i późniejszym wprowadzeniem pierwotnych środków.
- (77) W art. 23 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego ustalono powiązanie między praktyką, procesem lub pracą a zmianą struktury handlu polegające na tym, że zmiana ta musi „wynikać” z praktyki, procesu lub pracy. Wynika z tego, że obejście środków stwierdzone w Tajwanie było działalnością montażową/wykończeniową, która doprowadziła do zmiany struktury handlu i dla której nie było uzasadnienia ekonomicznego. W związku z tym wymóg określony w art. 23 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego został spełniony na Tajwanie w odniesieniu do całego kraju.

2.3.4. *Oslabienie skutków naprawczych cła*

- (78) Zgodnie z art. 23 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego Komisja zbadała, czy przywóz do Unii produktu objętego dochodzeniem osłabił, zarówno w odniesieniu do ilości, jak i cen, skutki naprawcze obecnie obowiązujących środków.

- (79) Jeśli chodzi o ilości, udział w rynku przywozu z Tajwanu stanowił około 4,7 % konsumpcji w Unii w okresie sprawozdawczym, co oszacowano na 400 000 ton ⁽¹⁹⁾. Wielkość przywozu uznano zatem za znaczącą.
- (80) W odniesieniu do cen Komisja porównała średnią cenę niewyrządzającą szkody, ustaloną w pierwotnym dochodzeniu antysubsydyjnym, skorygowaną o wzrost cen SSCR w oparciu o wskaźnik cen producentów ⁽²⁰⁾ w Unii Europejskiej, ze średnimi ważonymi cenami eksportowymi CIF określonymi na podstawie statystyk Eurostatu, odpowiednio dostosowanymi do kosztów ponoszonych po przywozie. Z tego porównania wynika, że przywóz pochodzący z Tajwanu zaniżał ceny unijne o ponad 19 %.
- (81) W związku z tym Komisja stwierdziła, że skutki naprawcze obowiązujących środków zostały osłabione zarówno pod względem ilości, jak i ceny.

2.3.5. Dowód na występowanie subsydiowania

- (82) Zgodnie z art. 23 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego Komisja zbadała również, czy w odniesieniu do przywożonego produktu podobnego lub jego części nadal korzystano z subsydiów.
- (83) Jak określono w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2022/433, stwierdzono, że indonezyjscy producenci eksportujący korzystają z szeregu programów subsydiów rządu Indonezji i rządu Chin (zob. motyw 1). Nie tylko produkcja SSCR, ale także części używane do produkcji SSCR, w tym SSHR i kęsiska płaskie, były objęte subsydiami, takimi jak dostarczanie rudy niklu i gruntów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia, wsparcie inwestycji kapitałowych, pożyczki nierynkowe oraz preferencyjne systemy podatkowe i celne. Subsydiowanie miało wpływ na całą sprzedaż produktów, niezależnie od klienta, musiało być korzystne dla całkowitej produkcji przedsiębiorstw, ponieważ nie było związane z konkretnym produktem i było, przynajmniej do pewnego stopnia, uwarunkowane wynikiem wywozu.
- (84) W trakcie niniejszego dochodzenia nie udostępniono żadnych nowych informacji, które podważyłyby wniosek z pierwotnego dochodzenia i które sugerowałyby, że takie programy subsydiowania już nie obowiązują. W toku dochodzenia nie przedstawiono żadnych dowodów wskazujących na to, że kęsiska płaskie i SSHR produkowane w Indonezji nie są już objęte subsydiami lub że nie są już nimi objęte takie części przywożone do Tajwanu. W związku z tym Komisja stwierdziła, że w odniesieniu do części przywożonego produktu podobnego nadal korzystano z subsydiów.

2.4. Wyniki dochodzenia dotyczące Turcji

2.4.1. Poziom współpracy

- (85) Jak stwierdzono w motywie 49, dwóch tureckich producentów eksportujących złożyło wnioski o zwolnienie i podjęło współpracę podczas całego dochodzenia. Przedsiębiorstwa te odpowiadały jedynie za 52 % łącznego przywozu SSCR z Turcji w okresie sprawozdawczym. Ustalenia dotyczące wywozu SSCR z Turcji do Unii oraz surowców z Indonezji do Turcji oparto zatem na danych statystycznych pochodzących z Eurostatu i GTA.

2.4.2. Zmiana struktury handlu w Turcji

- (86) W tabeli 4 poniżej przedstawiono zmiany w przywozie z Turcji do Unii w okresie objętym dochodzeniem.

⁽¹⁹⁾ Dane dotyczące konsumpcji oparto na szacunkach wnioskodawcy na 2022 r. i zaokrąglono do 400 000 ton – zob. sekcja 6.1 wniosku o wszczęcie.

⁽²⁰⁾ https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/sts_inpp_m__custom_8999915/default/table?lang=en.

Tabela 4

Przywóz SSCR do Unii w okresie objętym dochodzeniem (w tonach)

	2020	2021	2022	OS
Turcja	73 835	105 619	125 072	105 116
Indeks (baza = 2020)	100	143	169	142
Udział w łącznym przywozie	10 %	12 %	10 %	13 %
Łączny przywóz	766 159	893 672	1 295 790	838 007

Źródło: Eurostat.

- (87) Na podstawie danych zawartych w tabeli 4 widać, że wielkość przywozu SSCR z Turcji do Unii wzrosła z 73 835 ton w 2020 r. do 105 116 ton w okresie sprawozdawczym. Najbardziej znaczący wzrost wielkości wywozu miał miejsce w okresie 2020–2021, kiedy wielkość ta wzrosła z 73 835 ton do 105 619 ton. Wzrost ten zbiegł się w czasie z wszczęciem pierwotnego dochodzenia antydumpingowego i pierwotnego dochodzenia antysubsydyjnego, odpowiednio we wrześniu 2020 r. i lutym 2021 r., oraz wprowadzeniem ostatecznych środków antydumpingowych w listopadzie 2021 r. W 2022 r. wielkość przywozu z Turcji wzrosła jeszcze bardziej do 125 072 ton, co zbiegło się z wprowadzeniem środków wyrównawczych w marcu 2022 r., a następnie ponownie spadła do 105 116 ton w okresie sprawozdawczym. W sumie wielkość przywozu z Turcji wzrosła o 42 % w okresie objętym dochodzeniem.
- (88) W tabeli 5 przedstawiono zmiany wielkości wywozu surowców niezbędnych do produkcji SSCR z Indonezji do Turcji w okresie objętym dochodzeniem.

Tabela 5

Wywóz surowców z Indonezji do Turcji w okresie objętym dochodzeniem (w tonach)

	2020	2021	2022	OS
Kęsiska płaskie	24 241	50 378	20 328	81
Indeks (baza = 2020)	100	208	84	0
SSHR	23 560	84 443	84 126	77 544
Indeks (baza = 2020)	100	358	357	329

Źródło: Global Trade Atlas.

- (89) Co do zasady głównym surowcem do produkcji SSCR jest SSHR. Produkcja SSCR może się jednak również rozpoczynać od kęsisk płaskich ze stali nierdzewnej, które są następnie walcowane na gorąco do SSHR, które są następnie walcowane do SSCR. W tabeli 5 pokazano, że wywóz kęsisk płaskich ze stali nierdzewnej z Indonezji do Turcji zmniejszył się między 2020 r. a okresem sprawozdawczym z 24 241 ton do znikomej ilości. Wynika to w dużej mierze z rozszerzenia środków dotyczących SSHR wywożonych z Indonezji do Turcji w 2022 r. na przywóz SSHR wysyłanych z Turcji w następstwie dochodzenia w sprawie obejścia środków ⁽²¹⁾.
- (90) Dowody dostępne Komisji wykazały jednak, że w Turcji nie było zakładów produkujących SSCR, które rozpoczynałyby proces produkcji od kęsisk płaskich, ani tureckich producentów SSCR kupujących SSHR od tureckich producentów SSHR w celu dalszego przetworzenia tych komponentów w SSCR. Zmiana wielkości wywozu kęsisk płaskich do Turcji nie jest zatem uważana za istotną dla niniejszego dochodzenia.
- (91) W tabeli 5 pokazano również, że wywóz SSHR z Indonezji do Turcji wzrósł z 23 560 ton w 2020 r. do 77 544 ton w okresie sprawozdawczym. Najbardziej znaczący wzrost wielkości wywozu miał miejsce w okresie 2020–2021, kiedy

⁽²¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2023/825.

wielkość ta wzrosła ponad trzykrotnie i osiągnęła 84 443 tony. Od 2021 r. wielkość eksportu SSHR z Indonezji nieznacznie spadła, osiągając 77 544 ton w okresie sprawozdawczym. W sumie wielkość przywozu SSHR z Indonezji do Turcji wzrosła ponad trzykrotnie w całym okresie objętym dochodzeniem.

- (92) Wzrost wielkości wywozu SSHR z Indonezji do Turcji wskazuje na rosnący popyt na tego rodzaju materiały do produkcji w Turcji, co można przynajmniej częściowo wyjaśnić wzrostem produkcji i wywozu SSCR z Turcji do Unii w okresie sprawozdawczym.
- (93) Wniosek dotyczący zmiany struktury handlu w Turcji
- (94) W toku dochodzenia ustalono, że znaczne ilości SSHR przywożonych z Indonezji były dalej przetwarzane na SSCR w Turcji, a następnie wywożone do Unii. Wzrost wywozu SSCR z Turcji do Unii, przedstawiony w tabeli 4, wraz ze znacznym wzrostem wywozu SSHR z Indonezji do Turcji w okresie objętym dochodzeniem, przedstawionym w tabeli 5, stanowił zmianę struktury handlu między Indonezją, Turcją i Unią w rozumieniu art. 23 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego.

2.4.3. *Praktyki, procesy lub praca, dla których brak jest należytego uzasadnienia ekonomicznego lub przyczyny innej niż nałożenie ceł*

- (95) Art. 23 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego precyzuje, że zmiana struktury handlu powinna wynikać z praktyki, procesu lub pracy, dla których brak jest należytego uzasadnienia ekonomicznego lub przyczyny innej niż nałożenie ceł. Zgodnie z art. 13 ust. 2 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego praktyka, proces lub prace obejmują przesyłkę produktu objętego istniejącymi środkami za pośrednictwem państw trzecich oraz montaż części/wykończenie w państwie trzecim. Jak określono w motywie 56, artykuł ten stosuje się przez analogię w obecnym dochodzeniu.
- (96) Zwoje SSHR uznano za półprodukty, które były dalej przetwarzane na wyroby gotowe, takie jak SSCR. To dalsze przetwarzanie SSHR na SSCR wchodzi w zakres pojęcia działalności wykończeniowej w rozumieniu art. 13 ust. 2 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego.
- (97) Pierwotne cła antydumpingowe nałożono 19 listopada 2021 r., a pierwotne środki wyrównawcze 17 marca 2022 r. Jak opisano w sekcji 2.4.2 powyżej, Turcja znacznie zwiększyła sprzedaż eksportową do Unii w okresie objętym dochodzeniem, a znaczna część głównego materiału do produkcji SSHR była przywożona z Indonezji.
- (98) W toku dochodzenia wykazano, że SSHR były przywożone z Indonezji do Turcji, dalej przetwarzane w Turcji na SSCR i wywożone do Unii, co spowodowało zmianę struktury handlu. W toku dochodzenia nie wykazano ponadto żadnego ekonomicznego uzasadnienia dla zmiany struktury handlu opisanej w sekcji 2.4.2 poza wszczęciem pierwotnego dochodzenia antysubsydyjnego i późniejszym wprowadzeniem pierwotnych środków.
- (99) Ponadto w art. 23 ust. 3 rozporządzenia podstawowego ustalono powiązanie między praktyką, procesem lub pracą a zmianą struktury handlu polegające na tym, że zmiana ta musi „wynikać” z praktyki, procesu lub pracy. Wynika z tego, że obejście środków stwierdzone w Turcji, jak potwierdzono w sekcji 4.2 poniżej, było działalnością montażową/wykończeniową, która doprowadziła do zmiany struktury handlu i dla której nie było uzasadnienia ekonomicznego. W związku z tym wymóg określony w art. 23 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego został spełniony w Turcji w odniesieniu do całego kraju.

2.4.4. *Oslabienie skutków naprawczych cła*

- (100) Zgodnie z art. 23 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego Komisja zbadała, czy przywóz produktu objętego dochodzeniem do Unii osłabił w odniesieniu do ilości, jak i cen, skutki naprawcze obecnie obowiązujących środków.

- (101) Jeśli chodzi o ilości, udział w rynku przywozu z Turcji stanowił około 2,6 % konsumpcji w Unii w okresie sprawozdawczym, co oszacowano na 400 000 ton ⁽²²⁾. Wielkość przywozu uznano zatem za znaczącą.
- (102) W odniesieniu do cen Komisja porównała średnią cenę niewyrządzającą szkody, ustaloną w pierwotnym dochodzeniu antysubsydyjnym, skorygowaną o wzrost cen SSCR w oparciu o wskaźnik cen producentów ⁽²³⁾ w Unii Europejskiej, ze średnimi ważonymi cenami eksportowymi CIF określonymi na podstawie statystyk Eurostatu, odpowiednio dostosowanymi do kosztów ponoszonych po przywozie. Z tego porównania cen wynika, że przywóz pochodzący z Turcji zaniżał ceny unijne o ponad 1,3 %.
- (103) Komisja stwierdziła zatem, że skutki naprawcze obowiązujących środków zostały osłabione zarówno pod względem ilości, jak i ceny.

2.4.5. Dowód na występowanie subsydiowania

- (104) Zgodnie z art. 23 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego Komisja zbadała również, czy w odniesieniu do przywożonego produktu podobnego lub jego części nadal korzystano z subsydiów.
- (105) Jak stwierdzono w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2022/433 (zob. motyw 1), ustalono, iż indonezyjscy producenci eksportujący korzystali z szeregu programów subsydiowania przez rząd Indonezji i rząd Chin. Nie tylko produkcja SSCR, ale także części używane do produkcji SSCR, w tym SSHR i kęsisk płaskich, były objęte subsydiami, takimi jak dostarczanie rudy niklu i gruntów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia, wsparcie inwestycji kapitałowych, pożyczki nierynkowe oraz preferencyjne systemy podatkowe i celne. Subsydiowanie miało wpływ na całą sprzedaż produktów, niezależnie od klienta, musiało być korzystne dla całkowitej produkcji przedsiębiorstw, ponieważ nie było związane z konkretnym produktem i było, przynajmniej do pewnego stopnia, uwarunkowane wynikiem wywozu.
- (106) W trakcie niniejszego dochodzenia nie udostępniono żadnych nowych informacji, które podważyłyby wniosek z pierwotnego dochodzenia i które sugerowałyby, że takie programy subsydiowania już nie obowiązują. W toku dochodzenia nie przedstawiono żadnych dowodów wskazujących na to, że kęsiska płaskie i SSHR produkowane w Indonezji nie są już objęte subsydiami lub że nie są już nimi objęte takie części przywożone do Turcji. W związku z tym Komisja stwierdziła, że w odniesieniu do części przywożonego produktu podobnego nadal korzystano z subsydiów.

2.5. Wyniki dochodzenia dotyczące Wietnamu

2.5.1. Poziom współpracy

- (107) Jak stwierdzono w motywie 49, trzech wietnamskich producentów eksportujących złożyło wnioski o zwolnienie i podjęło współpracę podczas całego dochodzenia. Te trzy przedsiębiorstwa odpowiadały jedynie za 82 % łącznego przywozu SSCR z Wietnamu w okresie sprawozdawczym. Ustalenia dotyczące wywozu SSCR z Wietnamu do Unii oraz surowców z Indonezji do Wietnamu oparto zatem na statystykach pochodzących z Eurostatu i GTA.

2.5.2. Zmiana struktury handlu w Wietnamie

- (108) W tabeli 6 poniżej przedstawiono zmiany w przywozie z Wietnamu do Unii w okresie objętym dochodzeniem.

⁽²²⁾ Dane dotyczące konsumpcji oparto na szacunkach wnioskodawcy na 2022 r. i zaokrąglono do 400 000 ton – zob. sekcja 6.1 wniosku o wszczęcie.

⁽²³⁾ https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/sts_inpp_m__custom_8999915/default/table?lang=en.

Tabela 6

Przywóz SSCR do Unii w okresie objętym dochodzeniem (w tonach)

	2020	2021	2022	OS
Wietnam	35 345	51 566	87 606	96 668
Indeks (baza = 2020)	100	146	248	274
Udział w łącznym przywozie	4,6 %	5,8 %	6,8 %	11,5 %
Łączny przywóz	766 159	893 672	1 295 790	838 007

Źródło: Eurostat.

- (109) Na podstawie danych zawartych w tabeli 6 widać, że wielkość przywozu SSCR z Wietnamu do Unii wzrosła z 35 345 ton w 2020 r. do 96 668 ton w okresie sprawozdawczym. Najbardziej znaczący wzrost wielkości wywozu miał miejsce w latach 2021–2022, kiedy to wielkość ta wzrosła z 51 566 ton do 87 606 ton. Wzrost ten zbiegł się w czasie z wprowadzeniem ostatecznych środków wyrównawczych w dniu 17 marca 2022 r. W 2022 r. wielkość przywozu z Wietnamu wzrosła jeszcze bardziej do 96 668 ton w okresie sprawozdawczym. W sumie wielkość przywozu z Wietnamu wzrosła o 174 % w okresie objętym dochodzeniem.
- (110) W tabeli 7 przedstawiono zmiany wielkości wywozu surowców niezbędnych do produkcji SSCR z Indonezji do Wietnamu w okresie objętym dochodzeniem.

Tabela 7

Wywóz surowców ⁽²⁴⁾ z Indonezji do Wietnamu w okresie objętym dochodzeniem (w tonach)

	2020	2021	2022	OS
SSHR	184 018	245 603	361 082	397 923
Indeks (baza = 2020)	100	133	196	216

Źródło: Global Trade Atlas.

- (111) W tabeli 7 pokazano, że przywóz zwojów walcowanych na gorąco ze stali nierdzewnej z Indonezji do Wietnamu znacznie wzrósł między 2020 r. a okresem sprawozdawczym z 184 018 ton do 397 923 ton. Najbardziej znaczący wzrost wielkości przywozu miał miejsce w latach 2021–2022, kiedy to wielkość ta wzrosła z 245 603 ton w 2021 r. do 361 082 ton w 2022 r. Wzrost ten zbiegł się w czasie z wprowadzeniem ostatecznych środków w dniu 17 marca 2022 r. W sumie wielkość przywozu SSHR z Indonezji do Wietnamu wzrosła ponad dwukrotnie w całym okresie objętym dochodzeniem.
- (112) Wniosek dotyczący zmiany struktury handlu w Wietnamie

W toku dochodzenia ustalono, że znaczne ilości SSHR przywożonych z Indonezji były dalej przetwarzane na SSCR w Wietnamie, a następnie wywożone do Unii. Wzrost wywozu SSCR z Wietnamu do Unii, przedstawiony w tabeli 6, wraz ze znacznym wzrostem wywozu SSHR z Indonezji do Wietnamu w okresie objętym dochodzeniem, przedstawionym w tabeli 7, stanowił zmianę struktury handlu między Indonezją, Wietnamem i Unią w rozumieniu art. 23 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego.

⁽²⁴⁾ Surowcem wykorzystywanym do produkcji SSCR w Wietnamie jest SSHR. W toku dochodzenia nie wykazano działalności w zakresie walcowania na gorąco kęsisk płaskich ze stali nierdzewnej pochodzących z Indonezji w celu dalszego powrotnego wywozu do UE.

2.5.3. Praktyki, procesy lub praca, dla których brak jest należytego uzasadnienia ekonomicznego lub przyczyny innej niż nałożenie ceł

- (113) Art. 23 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego precyzuje, że zmiana struktury handlu powinna wynikać z praktyki, procesu lub pracy, dla których brak jest należytego uzasadnienia ekonomicznego lub przyczyny innej niż nałożenie ceł. Zgodnie z art. 13 ust. 2 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego praktyka, proces lub prace obejmują przesyłkę produktu objętego istniejącymi środkami za pośrednictwem państw trzecich oraz montaż części/wykończenie w państwie trzecim. Jak określono w motywie 56, artykuł ten stosuje się przez analogię w obecnym dochodzeniu.
- (114) Zwoje SSHR uznano za półprodukty, które były dalej przetwarzane na wyroby gotowe, takie jak SSCR. To dalsze przetwarzanie SSHR na SSCR wchodzi w zakres pojęcia działalności wykończeniowej w rozumieniu art. 13 ust. 2 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego.
- (115) Pierwotne cła antydumpingowe nałożono 19 listopada 2021 r., a pierwotne środki wyrównawcze 17 marca 2022 r. Jak opisano w sekcji 2.5.2 powyżej, Wietnam znacznie zwiększył sprzedaż eksportową do Unii w okresie objętym dochodzeniem, a znaczna część głównego materiału SSHR była przywożona z Indonezji.
- (116) W toku dochodzenia wykazano, że zwoje SSHR były przywożone z Indonezji do Wietnamu, dalej przetwarzane w Wietnamie na SSCR i wywożone do Unii, co spowodowało zmianę struktury handlu. W toku dochodzenia nie wykazano ponadto żadnego ekonomicznego uzasadnienia dla zmiany struktury handlu opisanej w sekcji 2.5.2 poza wszczęciem pierwotnego dochodzenia antysubsydyjnego i późniejszym wprowadzeniem pierwotnych środków.
- (117) Po ujawnieniu ustaleń Urząd ds. Środków Ochrony Handlu przy Ministerstwie Przemysłu i Handlu Wietnamu twierdził, że zmiana struktury handlu wynikała z charakteru działalności i popytu na rynku, a nie z celu polegającego na obejściu środków. Urząd ds. Środków Ochrony Handlu przy Ministerstwie Przemysłu i Handlu Wietnamu nie przedstawił jednak uzasadnionej analizy tego, w jaki sposób charakter działalności i popyt na rynku mogłyby wyjaśnić, że wywóz z Wietnamu do Unii wzrósł prawie trzykrotnie między 2020 r. a okresem sprawozdawczym. Nie przeprowadzono również analizy pochodzenia dostaw SSHR w odniesieniu do tego, czy preferowano dostawy z Indonezji, a jeśli tak, to czy istniały wystarczające racjonalne przyczyny lub ekonomiczne uzasadnienie inne niż wprowadzenie środków wyrównawczych.
- (118) Po ujawnieniu ustaleń przedsiębiorstwo Lam Khang zwróciło się do Komisji o ocenę, czy istnieją wystarczające racjonalne przyczyny lub ekonomiczne uzasadnienie przetwarzania prowadzonego przez Lam Khang. Bez uszczerbku dla konieczności przeprowadzenia tej analizy Komisja zauważyła, że argument przedstawiony w motywie 116 w odniesieniu do Wietnamu ma również zastosowanie do przedsiębiorstwa Lam Khang.
- (119) Jak opisano w motywie 161, przedsiębiorstwo Lam Khang znacznie zwiększyło przywóz z Indonezji, przetwarzanie SSHR na SSCR oraz sprzedaż eksportową do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Nie istniało inne ekonomiczne uzasadnienie tej zmiany niż wszczęcie pierwotnych dochodzeń antysubsydyjnych i późniejsze wprowadzenie pierwotnych środków. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (120) Ponadto w art. 23 ust. 3 rozporządzenia podstawowego ustalono powiązanie między praktyką, procesem lub pracą a zmianą struktury handlu polegające na tym, że zmiana ta musi „wynikać” z praktyki, procesu lub pracy. Wynika z tego, że obejście środków stwierdzone w Wietnamie, jak potwierdzono w sekcji 4.3 poniżej, było działalnością montażową/wykończeniową, która doprowadziła do zmiany struktury handlu i dla której nie było uzasadnienia ekonomicznego. W związku z tym wymóg określony w art. 23 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego został spełniony w Wietnamie w odniesieniu do całego kraju.

2.5.4. Osłabienie skutków naprawczych cła

- (121) Zgodnie z art. 23 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego Komisja zbadała, czy przywóz do Unii produktu objętego dochodzeniem osłabił, zarówno w odniesieniu do ilości, jak i cen, skutki naprawcze obecnie obowiązujących środków.

- (122) Jeśli chodzi o ilości, udział w rynku przywozu z Wietnamu stanowił około 2,4 % konsumpcji w Unii w okresie sprawozdawczym, co oszacowano na 400 000 ton ⁽²⁵⁾. Wielkość przywozu uznano zatem za znaczącą.
- (123) Jeżeli chodzi o ceny, Komisja porównała średnią cenę niewyrządzającą szkody ustaloną w toku pierwotnego dochodzenia antysubsydyjnego ze średnimi ważonymi cenami eksportowymi CIF ustalonymi na podstawie statystyk Eurostatu, odpowiednio dostosowanymi w celu uwzględnienia kosztów ponoszonych po przywozie. Z tego porównania cen wynika, że przywóz pochodzący z Wietnamu nie zaniżał cen unijnych. Po ujawnieniu ustaleń EURANIMI zwróciło uwagę na fakt, że w przypadku jednego wietnamskiego przedsiębiorstwa, Yongjin, stwierdzono zniżanie cen (zob. motyw 191). Chociaż nie stwierdzono zniżania cen na podstawie średniej ogólnokrajowej, istniały dowody na zniżanie cen od co najmniej jednego z producentów eksportujących, który dodatkowo został uznany za obchodzącego pierwotne środki antidumpingowe.
- (124) Komisja stwierdziła zatem, że skutki naprawcze obowiązujących środków zostały osłabione pod względem ilości.

2.5.5. Dowód na występowanie subsydiowania

- (125) Zgodnie z art. 23 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego Komisja zbadała również, czy w odniesieniu do przywożonego produktu podobnego lub jego części nadal korzystano z subsydiów.
- (126) Jak stwierdzono w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2022/433 (zob. motyw 1), ustalono, iż indonezyjscy producenci eksportujący korzystali z szeregu programów subsydiowania przez rząd Indonezji i rząd Chin. Nie tylko produkcja SSCR, ale także części używane do produkcji SSCR, w tym SSHR i kęsiska płaskie, były objęte subsydiami, takimi jak dostarczanie rudy niklu i gruntów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia, wsparcie inwestycji kapitałowych, pożyczki nierynkowe oraz preferencyjne systemy podatkowe i celne. Subsydiowanie miało wpływ na całą sprzedaż produktów, niezależnie od klienta, musiało być korzystne dla całkowitej produkcji przedsiębiorstw, ponieważ nie było związane z konkretnym produktem i było, przynajmniej do pewnego stopnia, uwarunkowane wynikiem wywozu.
- (127) W trakcie niniejszego dochodzenia nie udostępniono żadnych nowych informacji, które podważyłyby wniosek z pierwotnego dochodzenia i które sugerowałyby, że takie programy subsydiowania już nie obowiązują. W toku dochodzenia nie przedstawiono żadnych dowodów wskazujących na to, że kęsiska płaskie i SSHR produkowane w Indonezji nie są już objęte subsydiami lub że nie są już nimi objęte takie części przywożone do Wietnamu. W związku z tym Komisja stwierdziła, że w odniesieniu do części przywożonego produktu podobnego nadal korzystano z subsydiów.

3. ŚRODKI

- (128) Na podstawie powyższych ustaleń i ich oceny w odniesieniu do trzech państw jako całości Komisja stwierdziła, że ostateczne cło wyrównawcze nałożone na przywóz płaskich wyrobów walcowanych na zimno ze stali nierdzewnej pochodzących z Indonezji było obchodzone poprzez przywóz produktu objętego dochodzeniem wysyłanego z Tajwanu, Turcji i Wietnamu.
- (129) W związku z tym, zgodnie z art. 23 ust. 1 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego, obowiązujące środki wyrównawcze powinny zostać rozszerzone na przywóz produktu objętego dochodzeniem z Tajwanu, Turcji i Wietnamu do Unii.
- (130) Na podstawie art. 23 ust. 2 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego rozszerzenie powinno obejmować środek ustanowiony w art. 1 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2022/433 w odniesieniu do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw indonezyjskich”, tj. ostateczne cło wyrównawcze w wysokości 20,5 % ma zastosowanie do ceny netto na granicy Unii przed ocleniem.
- (131) Na podstawie art. 23 ust. 4 i art. 24 ust. 5 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego, które stanowią, że wszelkie rozszerzone środki należy stosować do przywozu produktów wprowadzonych do Unii z zastrzeżeniem rejestracji wymaganej rozporządzeniem wszczynającym, cło pobiera się od zarejestrowanego przywozu produktu objętego dochodzeniem zgodnie z ustaleniami wynikającymi z niniejszego dochodzenia.

⁽²⁵⁾ Dane dotyczące konsumpcji oparto na szacunkach wnioskodawcy na 2022 r. i zaokrąglono do 400 000 ton – zob. sekcja 6.1 wniosku o wszczęcie.

- (132) Po ujawnieniu ustaleń przedsiębiorstwo Trinox wystąpiło z wnioskiem, aby wszelkie rodzaje SSCR, dla których materiały do produkcji nie zostały zakupione w Indonezji, zostały wyłączone z zakresu stosowania rozszerzenia środków. Jednak art. 23 ust. 6 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego przewiduje przyznawanie zwolnień jedynie producentom produktu objętego postępowaniem, a nie niektórym produktom wytwarzanym przez takich producentów. Jeżeli przedsiębiorstwo jest zwolnione z rozszerzenia środków, cały przywóz produktu objętego postępowaniem od tych przedsiębiorstw jest zwolniony. Jeżeli przedsiębiorstwu nie przyznano zwolnienia, cały przywóz produktu objętego postępowaniem podlega rozszerzonym cłom – niezależnie od pochodzenia materiałów użytych do wytworzenia takich produktów. W związku z powyższym Komisja odrzuciła to twierdzenie.

4. WNIOSKI O ZWOLNIENIE

- (133) Jak określono w motywie 56, art. 13 ust. 2 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego stosuje się przez analogię w obecnym dochodzeniu, w tym do analizy wniosków o zwolnienie.

4.1. Tajwan

- (134) Sześciu producentów eksportujących z Tajwanu złożyło wnioski o zwolnienie z rozszerzenia środków

4.1.1. *Rozpoczęcie lub znaczny wzrost działalności, wartości części i wartości dodanej*

- (135) W toku dochodzenia ustalono, że przedsiębiorstwa Yieh United Steel Corporation, Tang Eng Iron Works Co., Ltd. (grupa YUSCO), Chia Far Industrial Factory Co., Ltd., Yuan Long Stainless Steel Corp, Tung Mung Development Co., Ltd. i Walsin Lihwa Corporation kupowały część swoich materiałów do produkcji (kęsiska płaskie lub SSHR) pochodzących z Indonezji, przetwarzały je na SSCR, a następnie wywoziły część tego SSCR do Unii. W toku dochodzenia ustalono jednak, że operacja ta nie rozpoczęła się ani znacząco nie nasiliła od czasu wszczęcia pierwotnego dochodzenia antydumpingowego lub tuż przed jego wszczęciem, w rozumieniu art. 13 ust. 2 lit. a) podstawowego rozporządzenia antydumpingowego stosowanego przez analogię w niniejszym dochodzeniu antysubsydyjnym. W istocie, jak stwierdził również Gerber w uwagach dotyczących ujawnienia, niektórzy tajwańscy producenci stali nierdzewnej przywożą i przetwarzają materiał pierwotny z Indonezji od 2017 r. Wynika z tego, że zgodnie z art. 13 ust. 2 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego przedmiotowa działalność nie może zostać uznana za obejście obowiązujących środków.
- (136) W swoich uwagach dotyczących ujawnienia ustaleń EUROFER argumentowało, że Komisja dysponuje szerokim marginesem interpretacji w odniesieniu do przepisu zakazującego obchodzenia środków. Według EUROFER-u Komisja musi wykorzystać tak szeroki margines, w szczególności w odniesieniu do wymogu dotyczącego harmonogramu określonego w art. 13 ust. 2 lit. a) podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, stosowanego przez analogię w niniejszym dochodzeniu antysubsydyjnym. W związku z tym Komisja nie może skupiać się na idealnej zbieżności czasowej, ale musi skupić się na istnieniu uzasadnionego związku przyczynowego z obchodzonymi środkami, włącznie z tym, czy zachowanie antycypuje spodziewane dochodzenia w sprawie ochrony handlu. EUROFER odnosi się tutaj do dochodzeń antydumpingowych i antysubsydyjnych wszczętych w 2019 r. dotyczących SSHR z Indonezji⁽²⁶⁾, sprawy dotyczącej rudy niklu wniesionej przeciwko Indonezji na forum Światowej Organizacji Handlu w 2019 r.⁽²⁷⁾, pierwotnych dochodzeń antydumpingowych i antysubsydyjnych dotyczących SSCR z Indonezji odpowiednio w latach 2020 i 2021⁽²⁸⁾ oraz dochodzenia w sprawie obejścia środków przeciwko Turcji w odniesieniu do środków dotyczących SSHR z Indonezji w 2022 r.⁽²⁹⁾
- (137) Art. 13 ust. 2 lit. a) podstawowego rozporządzenia antydumpingowego wyraźnie wskazuje jednak na związek między rozpoczęciem lub znacznym wzrostem działalności montażowej/wykończeniowej a wszczęciem pierwotnego dochodzenia antydumpingowego. Związek czasowy, który należy zatem ustalić, niezależnie od tego, czy jest interpretowany szeroko,

⁽²⁶⁾ Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu niektórych walcowanych na gorąco arkuszy i zwojów ze stali nierdzewnej pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Tajwanu i Indonezji (Dz.U. C 269 I z 12.8.2019, s. 1); Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antysubsydyjnego dotyczącego przywozu niektórych walcowanych na gorąco arkuszy i zwojów ze stali nierdzewnej pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Indonezji (Dz.U. C 342 z 10.10.2019, s. 18).

⁽²⁷⁾ WTO DS592/R, 27 listopada 2019 r., Indonezja – środki dotyczące surowców, wniosek o konsultacje ze strony Unii Europejskiej.

⁽²⁸⁾ Zob. przypisy 2 i 4 powyżej.

⁽²⁹⁾ Zob. przypis 22 powyżej.

powinien obejmować 1) działalność montażową/wykończeniową, tj. wykorzystanie indonezyjskich materiałów do przetwarzania i sprzedaży SSCR do Unii oraz 2) wszczęcie pierwotnego dochodzenia antydumpingowego. Działalność montażowa/wykończeniowa powinna była rozpocząć się „tuż przed” wszczęciem tego dochodzenia lub znacznie zwiększyć się po jego wszczęciu.

- (138) Komisja uważa, że pojęcie „tuż przed” w przedmiotowej sprawie nie może oznaczać powrotu do wszczęcia innych dochodzeń przeciwko Indonezji w sprawie innych produktów (SSHR lub rudy niklu), które miało miejsce ponad rok przed wszczęciem pierwotnego dochodzenia antydumpingowego. Jak potwierdził EUROFER w przedstawionych informacjach, najwcześniejszym momentem, w którym strony mogły wiedzieć o ewentualnym wszczęciu dochodzenia antydumpingowego w sprawie SSCR przeciwko Indonezji, był moment złożenia skargi przez EUROFER w sierpniu 2020 r. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.
- (139) Po ujawnieniu ustaleń EUROFER stwierdziło również, że przywóz do Unii z Tajwanu, który to przywóz nie pochodzi bezpośrednio od zwolnionych producentów, biorąc pod uwagę fakt, że posiadają oni znaczną część mocy produkcyjnych w zakresie walcowania na zimno, w zdecydowanej większości musiał pochodzić od nich pośrednio, na przykład za pośrednictwem centrów usługowych. Na tej podstawie należy stwierdzić, że nastąpiła zmiana w strukturze handlu w odniesieniu do poszczególnych zwolnionych producentów.
- (140) Po pierwsze twierdzenie EUROFER-u nie zostało potwierdzone informacjami zebranymi i zweryfikowanymi w trakcie dochodzenia. Należy zauważyć, że producenci objęci zwolnieniem nie reprezentowali całości mocy produkcyjnych w zakresie walcowania na zimno w Tajwanie w okresie sprawozdawczym, ponieważ w zakresie walcowania na zimno istnieją znaczne moce produkcyjne przedsiębiorstw, które nie złożyły wniosku o zwolnienie. Ponadto przedsiębiorstwa, które wystąpiły o zwolnienia, nie uwzględniły wszystkich tajwańskich zakupów indonezyjskiej stali nierdzewnej w okresie sprawozdawczym. W istocie ustalono, że ponad 100 000 ton SSHR przywożonych z Indonezji do Tajwanu w okresie sprawozdawczym nie zostało zakupionych przez przedsiębiorstwa, które wystąpiły o zwolnienie.
- (141) Po drugie, nawet gdyby objęci zwolnieniem tajwańscy producenci sprzedawali potencjalnie duże ilości SSCR do Unii za pośrednictwem centrów usługowych w Tajwanie, nie zmienia to faktu, że na podstawie art. 13 ust. 2 lit. a) podstawowego rozporządzenia antydumpingowego nie stwierdzono, aby ci producenci byli zaangażowani w praktykę obchodzenia środków stwierdzoną w Tajwanie. Dla przypomnienia, jak zauważono w motywie 135, właściwe podmioty albo nie wykorzystywały materiałów do produkcji z Indonezji, albo, jeżeli wykorzystywały je, to nie zwiększyły znacznie tego wykorzystania „po wszczęciu lub tuż przed wszczęciem [pierwotnego] dochodzenia antydumpingowego”⁽³⁰⁾. Wynika z tego, że nie można uznać, iż działalność montażowa/wykończeniowa, w którą zaangażowane są odpowiednie podmioty, obchodzi obowiązujące środki w rozumieniu art. 13 ust. 2 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego. Innymi słowy, nawet jeżeli SSCR wyprodukowane przez zwolnione podmioty były sprzedawane do centrów usługowych, przetwarzane, a następnie wywożone do Unii, SSCR nie były wynikiem praktyki obchodzenia środków stwierdzonej w odniesieniu do Tajwanu.
- (142) Na tej podstawie odrzuca się twierdzenie EUROFER-u, że zmiana struktury handlu na poziomie krajowym wynika ze sprzedaży pośredniej producentów objętych zwolnieniem.
- (143) Ponieważ pierwsze z kryteriów określonych w art. 13 ust. 2 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, zastosowane przez analogię w niniejszym dochodzeniu antysubsydyjnym, nie zostało spełnione, Komisja stwierdziła, że działalność tych przedsiębiorstw nie może zostać uznana za obejście obowiązujących środków. Wnioski o zwolnienie złożone przez Yieh United Steel Corporation – Tang Eng Iron Works Co., Ltd. (grupa YUSCO), Chia Far Industrial Factory Co., Ltd., Yuan Long Stainless Steel Corp, Tung Mung Development Co., Ltd. i Walsin Lihwa Corporation powinny zatem zostać przyjęte.

4.2. Turcja

- (144) Dwóch producentów eksportujących z Turcji złożyło wnioski o zwolnienie.

⁽³⁰⁾ Art. 13 ust. 2 lit. a) podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego.

4.2.1. *Trinox Metal Sanayi ve Ticaret A.Ş. („Trinox”)*

4.2.1.1. Rozpoczęcie lub znaczne zwiększenie działalności

- (145) Przedsiębiorstwo Trinox założono w 2014 r., ale prawdziwy wywóz i produkcję rozpoczęto dopiero pod koniec 2019 r./na początku 2020 r. Ze zweryfikowanych danych przedsiębiorstwa wynika, że prawie podwoiło ono swoją produkcję i sprzedaż SSCR między 2020 r. a okresem sprawozdawczym, a jednocześnie jego sprzedaż do Unii wzrosła ponad 30-krotnie. Ponadto w 2020 r. przedsiębiorstwo zmieniło strategię zakupów, rezygnując głównie z chińskich i koreańskich materiałów do produkcji na rzecz indonezyjskich materiałów do produkcji. W informacjach przedstawionych po ujawnieniu ustaleń przedsiębiorstwo Trinox stwierdziło, że nie zmieniło swojej strategii zakupów w 2020 r. Podczas wizyty weryfikacyjnej na miejscu przedsiębiorstwo wyjaśniło jednak, że rozpoczęło nabywanie produktów z Indonezji, zamiast z Chin i Korei, na przełomie lat 2019 i 2020, co wynikało to z faktu, że indonezyjski SSHR jest znacznie tańszy niż SSHR pochodzący z innych źródeł. Działalność montażowa/wykończeniowa przedsiębiorstwa Trinox rozpoczęła się zatem tuż przed wszczęciem pierwotnego dochodzenia antydumpingowego i pierwotnego dochodzenia antysubsydyjnego, co miało miejsce odpowiednio 30 września 2020 r. i 17 lutego 2021 r., a następnie znacznie się nasiliła.
- (146) Po ujawnieniu ustaleń przedsiębiorstwo Trinox twierdziło, że jego produkcji nie można uznać za działalność montażową/wykończeniową ze względu na poziom inwestycji wymagany do takiej produkcji. W motywach 19–26 powyżej wyjaśniono jednak powody, dla których Komisja stwierdziła, że przekształcenie SSHR w SSCR stanowiło działalność montażową/wykończeniową w rozumieniu art. 13 ust. 2 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego (stosowanego przez analogię w niniejszym dochodzeniu). Jako że poziom inwestycji w zakład produkcyjny przedsiębiorstwa nie zmienia tego wniosku, argument ten odrzucono. Ponadto przy obliczaniu wartości dodanej uwzględniono poziom inwestycji w postaci kosztów amortyzacji. Przypomnieć należy, że uznano, iż wartość dodana wynosi znacznie poniżej progu 25 %.

4.2.1.2. Wartość części i wartość dodana

- (147) W przypadku przedsiębiorstwa Trinox w okresie sprawozdawczym ponad 60 % wszystkich używanych części pochodziło z Indonezji. Wartość dodana do części była znacznie poniżej progu 25 % kosztów produkcji. W związku z tym uznano, że drugie kryterium ustanowione w art. 13 ust. 2 lit. b) podstawowego rozporządzenia antydumpingowego również zostało spełnione.

4.2.1.3. Osłabienie skutków naprawczych cła

- (148) Zgodnie z art. 23 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego Komisja zbadała, czy przywóz produktu objętego dochodzeniem do Unii osłabił, zarówno w odniesieniu do ilości, jak i cen, skutki naprawcze obecnie obowiązujących środków.
- (149) Ilości SSCR przywożone do Unii przez Trinox znacznie wzrosły w wartościach bezwzględnych w okresie objętym dochodzeniem i stanowiły [7,5–8,5] % przywozu do Unii pochodzącego z Turcji oraz [0,2–0,4 %] konsumpcji w Unii w okresie sprawozdawczym.
- (150) W odniesieniu do cen Komisja porównała średnią cenę niewyrządzającą szkody, ustaloną w pierwotnym dochodzeniu antysubsydyjnym, skorygowaną o wzrost cen SSCR w oparciu o wskaźnik cen producentów⁽³¹⁾ w Unii Europejskiej, ze średnimi ważonymi cenami eksportowymi CIF określonymi na podstawie informacji dostarczonych przez Trinox, odpowiednio dostosowanymi w celu uwzględnienia kosztów ponoszonych po przywozie. Porównanie cen wykazało, że przedsiębiorstwo Trinox nie zaniżało cen unijnych w okresie sprawozdawczym.
- (151) Komisja stwierdziła zatem, że istniejące środki zostały osłabione pod względem ilości poprzez przywóz z Turcji do Unii dokonywany przez Trinox.
- (152) Po ujawnieniu ustaleń przedsiębiorstwo Trinox stwierdziło, że nie nastąpiła żadna zmiana struktury handlu ani że nie ma żadnych dowodów na osłabienie przez przedsiębiorstwo Trinox skutków naprawczych cel pierwotnych. W motywach 145–149 powyżej Komisja stwierdziła jednak znaczny wzrost zakupów materiałów do produkcji z Indonezji, znaczny wzrost wielkości wywozu dokonywanego przez przedsiębiorstw Trinox od 2020 r. (obejmujący ponad 60 % SSCR

⁽³¹⁾ https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/sts_inpp_m__custom_8999915/default/table?lang=en.

wykonanych z indonezyjskich SSHR) oraz fakt, że przywóz z przedsiębiorstwa Trinox stanowi ponad 7,5 % tureckiego przywozu do Unii. Czynniki te łącznie pokazują, że nastąpiła zmiana struktury handlu oraz że skutki naprawcze pierwotnych cel zostały osłabione pod względem ilości.

4.2.1.4. Przywożony produkt podobny objęty subsydem

- (153) Zgodnie z art. 23 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego Komisja zbadała, czy w odniesieniu do przywożonego produktu podobnego lub jego części nadal korzystano z subsydium.
- (154) Jak określono w sekcji 2.4.5, Komisja stwierdziła, że części przywożonego produktu podobnego nadal były objęte subsydiami ustalonymi w pierwotnym dochodzeniu antysubsydyjnym. Jak wspomniano w motywie 145, podczas weryfikacji przedsiębiorstwo Trinox potwierdziło, że zaczęło kupować SSHR z Indonezji ze względu na znacznie niższe ceny proponowane przez indonezyjskich dostawców. Komisja stwierdziła zatem, że w odniesieniu do przywożonego produktu podobnego lub jego części nadal korzystano z subsydium.

4.2.1.5. Wnioski dotyczące wniosku o wyłączenie

- (155) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że wniosek przedsiębiorstwa Trinox o zwolnienie powinien zostać odrzucony.

4.2.2. Posco Assan TST Celik Sanayi A.Ş.

- (156) W toku dochodzenia wykazano, że część SSHR zakupionych przez Posco Assan została wyprodukowana z indonezyjskich materiałów do produkcji. Przedsiębiorstwo Posco Assan przetwarzało SSHR na SSCR, a następnie wywoziło część SSCR do Unii. W toku dochodzenia ustalono jednak, że operacja ta nie rozpoczęła się ani znacząco nie nasiliła od czasu wszczęcia pierwotnego dochodzenia antydumpingowego lub tuż przed jego wszczęciem, w rozumieniu art. 13 ust. 2 lit. a) podstawowego rozporządzenia antydumpingowego. Wynika z tego, że zgodnie z art. 13 ust. 2 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, zastosowanym przez analogię w niniejszym dochodzeniu antysubsydyjnym, przedmiotowej działalności nie można uznać za obejście obowiązujących środków. Wniosek Posco Assan o zwolnienie powinien zatem zostać przyjęty.
- (157) W informacjach przedstawionych po ujawnieniu ustaleń EUROFER stwierdziło, że dane dotyczące przywozu z Turcji związane z dwoma celnymi punktami wprowadzenia znajdującymi się w pobliżu przedsiębiorstwa Posco Assan wskazują, że wykorzystanie indonezyjskich materiałów do produkcji (SSHR) przez Posco Assan znacznie wzrosło od 2020 r. Dane dostarczone przez EUROFER nie mogą jednak służyć jako dowód na to, że Posco Assan kupuje SSHR z Indonezji, nie mówiąc już o wykazaniu odpowiednich ilości. Z danych dostarczonych przez Posco Assan, zweryfikowanych na miejscu przez Komisję, wynika, że w okresie sprawozdawczym przedsiębiorstwo Posco Assan nie kupowało żadnych SSHR bezpośrednio z Indonezji, co również zostało zadeklarowane w otwartej wersji odpowiedzi przedsiębiorstwa na pytania zawarte w kwestionariuszu ⁽³²⁾. Dane dotyczące przywozu z Turcji muszą zatem dotyczyć przywozu SSHR z Indonezji przez przedsiębiorstwa inne niż Posco Assan. POSCO Assan jest jednym z wielu przedsiębiorstw działających w przemyśle stalowym na obszarach przemysłowych położonych w pobliżu Stambułu, a z pewnością nie jedynym przedsiębiorstwem, które wykorzystuje SSHR do swojej działalności. W związku z powyższym Komisja odrzuca ten argument.
- (158) EUROFER argumentowało również, że Trinox i Posco Assan są dwoma głównymi, jeśli nie jedynymi znanymi producentami w Turcji. Na tej podstawie EUROFER wyciągnęło wniosek, że przywóz do Unii z Turcji, który nie pochodzi bezpośrednio od tych dwóch przedsiębiorstw, musi pochodzić od nich pośrednio, tj. za pośrednictwem centrów usługowych. EUROFER nie przedstawiło jednak żadnych dowodów na ten temat ani nie znaleziono ich w toku dochodzenia. W każdym razie nawet jeżeli Posco Assan sprzedaje potencjalnie duże ilości SSCR do Unii za pośrednictwem centrów usługowych w Turcji, nie zmienia to faktu, że od czasu wszczęcia dochodzenia nie nastąpił znaczny wzrost działalności montażowej/wykończeniowej prowadzonej przez Posco Assan. Należy zauważyć, że praktyka, proces lub prace w rozumieniu art. 23 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego obejmują nie tylko wywóz SSCR do Unii, ale również zakup indonezyjskich materiałów do produkcji i wykorzystanie tych materiałów do przetwarzania SSCR, niezależnie od tego, czy są one wywożone do Unii. Na podstawie zweryfikowanych danych przedsiębiorstwa Komisja stwierdziła, że nie nastąpił taki znaczny wzrost.

⁽³²⁾ Zob. odpowiedź Posco Assan na pytanie D.3.6.: *Jak pokazano w tabeli D.3, w okresie sprawozdawczym nie zakupiono surowców (SSHR) z Indonezji*, dostępnej w dokumentacji udostępnionej do wglądu w Tron.tdi, pod numerem.t23.004403.

4.3. **Wietnam**

(159) Trzech producentów eksportujących z Wietnamu złożyło wnioski o zwolnienie.

4.3.1. *Lam Khang Joint Stock Company*

4.3.1.1. Rozpoczęcie lub znaczne zwiększenie działalności

(160) Przedsiębiorstwo Lam Khang rozpoczęło produkcję produktu objętego dochodzeniem w sierpniu 2021 r., kiedy to zaczęło dzierżawić fabrykę Hoa Binh International Stainless Steel Joint Stock Company. Komisja stwierdziła zatem, że działalność przedsiębiorstwa Lam Khang rozpoczęła się po wszczęciu dochodzenia antysubsydyjnego w dniu 17 lutego 2021 r.

(161) Po ujawnieniu ustaleń przedsiębiorstwo Lam Khang stwierdziło, że działalność nie rozpoczęła się po wszczęciu dochodzenia, lecz wcześniej. Komisja zauważyła, że w okresie 2014–2020 produkcja SSCR wynosiła średnio [7 000–11 000] ton rocznie. W okresie 2021–2022 wielkość produkcji była ponad trzykrotnie wyższa. Komisja zauważyła również, że w odniesieniu do dostaw SSHR dostawy z Indonezji wzrosły w okresie objętym dochodzeniem zarówno w ujęciu bezwzględnym, jak i jako udział w całkowitych dostawach. Ponadto Komisja zauważyła, że sprzedaż SSCR do Unii, wyrażona w wartościach bezwzględnych, wzrosła w okresie objętym dochodzeniem. Komisja potwierdziła zatem swój wniosek, że obchodzenie środków w oparciu o działalność montażową/wykończeniową przedsiębiorstwa Lam Khang rozpoczęło się po wszczęciu dochodzenia antysubsydyjnego w dniu 17 lutego 2021 r. lub przynajmniej znacznie wzrosło po tej dacie.

4.3.1.2. Wartość części i wartość dodana

(162) W przypadku przedsiębiorstwa Lam Khang w okresie sprawozdawczym ponad 60 % wszystkich używanych części pochodziło z Indonezji. Wartość dodana do części wynosiła poniżej 10 % kosztów produkcji.

4.3.1.3. Osłabienie skutków naprawczych cła

(163) Zgodnie z art. 23 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego Komisja zbadała, czy przywóz do Unii produktu objętego dochodzeniem osłabił, zarówno w odniesieniu do ilości, jak i cen, skutki naprawcze obecnie obowiązujących środków.

(164) Ilości SSCR przywożone do Unii przez Lam Khang znacznie wzrosły w wartościach bezwzględnych w okresie objętym dochodzeniem i stanowiły [3–7] % przywozu do Unii pochodzącego z Wietnamu oraz [0–0,2] % konsumpcji w Unii w okresie sprawozdawczym.

(165) Po ujawnieniu ustaleń przedsiębiorstwo Lam Khang oraz Urząd ds. Środków Ochrony Handlu przy Ministerstwie Przemysłu i Handlu Wietnamu stwierdzili, że ilości wywożone przez LK do Unii były zbyt małe, aby osłabić skutki naprawcze obowiązujących środków. Komisja przypomniiała jednak wniosek zawarty w motywie 124, zgodnie z którym skutki naprawcze obowiązujących środków zostały osłabione pod względem ilości przez wywóz z Wietnamu do UE. Jako że Lam Khang prowadzi wywóz do UE, jego wywóz przyczynia się do osłabiania skutków naprawczych cła. Drobni eksporterzy nie mogą zostać wykluczeni ze względu na ich wielkość, ponieważ należy wziąć pod uwagę łączny efekt całego wywozu z Wietnamu.

(166) W odniesieniu do cen Komisja porównała średnią cenę niewyrządzającą szkody, ustaloną w pierwotnym dochodzeniu antysubsydyjnym, skorygowaną o wzrost cen SSCR w oparciu o wskaźnik cen producentów⁽³³⁾ w Unii Europejskiej, ze średnimi ważonymi cenami eksportowymi CIF określonymi na podstawie informacji dostarczonych przez Lam Khang, odpowiednio dostosowanymi w celu uwzględnienia kosztów ponoszonych po przywozie. Porównanie cen wykazało, że przedsiębiorstwo Lam Khang nie zaniżało cen unijnych w okresie sprawozdawczym.

(167) Komisja stwierdziła zatem, że istniejące środki zostały osłabione pod względem ilości poprzez przywóz z Wietnamu do Unii dokonywany przez Lam Khang.

⁽³³⁾ https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/sts_inpp_m__custom_8999915/default/table?lang=en.

4.3.1.4. Przywożony produkt podobny objęty subsydem

- (168) Zgodnie z art. 23 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego Komisja zbadała, czy w odniesieniu do przywożonego produktu podobnego lub jego części nadal korzystano z subsydium.
- (169) Jak określono w sekcji 2.5.5, Komisja stwierdziła, że części przywożonego produktu podobnego nadal były objęte subsydiami ustalonymi w pierwotnym dochodzeniu antysubsydyjnym. Komisja stwierdziła zatem, że w odniesieniu do przywożonego produktu podobnego lub jego części nadal korzystano z subsydium.
- (170) Po ujawnieniu ustaleń przedsiębiorstwo Lam Khang oraz Urząd ds. Środków Ochrony Handlu przy Ministerstwie Przemysłu i Handlu Wietnamu twierdzili, że zakupy przedsiębiorstwa Lam Khang były dokonywane na warunkach rynkowych i w związku z tym nie były objęte subsydiami stwierdzonymi w toku pierwotnego dochodzenia antysubsydyjnego.
- (171) Po pierwsze Komisja zauważyła, że nie ma wątpliwości, iż programy subsydiowania wprowadzone przez Indonezję, ujawnione w toku pierwotnego dochodzenia, nadal obowiązywały.
- (172) Komisja zauważyła, że przedsiębiorstwo Lam Khang samo zaopatruje się głównie w Indonezji (w okresie sprawozdawczym dostawy z Indonezji stanowiły ponad 60 %).
- (173) Ponadto Komisja zbadała ceny SSHR przywożonych z Indonezji, porównując je z cenami w Chinach, po tym jak Indonezja była jedynym innym istotnym źródłem porównywalnych SSHR dla Lam Khang. Aby umożliwić rzetelne porównanie cen, Komisja skoncentrowała się na produkcie SSHR, który jest najczęściej sprzedawany przez Lam Khang. Ten produkt SSHR stanowił 50 % masy i wartości dostaw przedsiębiorstwa Lam Khang. Analizując różnice cen w ujęciu kwartalnym w odniesieniu do okresu sprawozdawczego, Komisja ustaliła, że indonezyjskie SSHR były o 2,3–9,5 % tańsze niż SSHR z Chin.
- (174) Komisja słusznie stwierdziła na podstawie niskich cen SSHR pochodzących z Indonezji, że części przywożonego produktu podobnego były zatem objęte subsydiami stwierdzonymi w toku pierwotnego dochodzenia.

4.3.1.5. Wnioski dotyczące wniosku o wyłączenie

- (175) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że wniosek przedsiębiorstwa Lam Khan o zwolnienie powinien zostać odrzucony.

4.3.2. Posco VST Co., Ltd.

- (176) W toku dochodzenia ustalono, że mniej niż 60 % wszystkich części wykorzystywanych przez Posco VST w okresie sprawozdawczym pochodziło z Indonezji. Ponieważ drugie z kryteriów określonych w art. 13 ust. 2 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, zastosowane przez analogię w niniejszym dochodzeniu antysubsydyjnym, nie zostało spełnione, Komisja stwierdziła, że działalność tego przedsiębiorstwa nie może zostać uznana za objęcie obowiązujących środków. Wniosek Posco VST o zwolnienie powinien zatem zostać przyjęty.
- (177) Po ujawnieniu ustaleń EUROFER wywnioskowało z motywu 176, że Komisja oceniła kryteria określone w art. 13 ust. 2 lit. b) podstawowego rozporządzenia antydumpingowego (stosowanego przez analogię w niniejszym dochodzeniu antysubsydyjnym), a w szczególności ustanowioną w nim zasadę 60 %, na poziomie producenta, a nie produktu. EUROFER uznało, że przyjęcie takiego podejścia jest niezgodne z deklarowanym celem i przedmiotem przepisu zakazującego obchodzenia środków. Chociaż Komisja stosowała to podejście w poprzednich sprawach, EUROFER twierdziło, że takie podejście nie jest odpowiednie ani właściwe w przedmiotowej sprawie, że prowadzi do absurdalnych i bezsensownych wyników oraz że byłoby sprzeczne z samym celem przepisu zakazującego obchodzenia środków poprzez uniemożliwienie wychwytywania jak największej liczby przypadków obchodzenia środków. Według EUROFER-u Komisja powinna oprzeć swoją interpretację testu działalności montażowej/wykończeniowej na przestrzeganiu wymogów podstawowego rozporządzenia antydumpingowego i orzecznictwa, a nie na swojej wcześniejszej praktyce.

- (178) Komisja przypominała, jak wynika z orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości, że prawodawca zamierzał przyznać instytucjom Unii szeroki margines swobody w odniesieniu do definicji „obchodzenia” oraz że celem dochodzeń prowadzonych zgodnie z art. 13 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego jest zapewnienie skuteczności cel antydumpingowych i zapobieganie ich obchodzeniu⁽³⁴⁾. Komisja zauważyła również, że oczywiste jest, iż prawodawca zamierzał, aby wykorzystanie niektórych części pochodzących z państwa objętego środkami w odniesieniu do działalności montażowej/wykończeniowej w innym państwie lub w Unii nie stanowiło obejścia środków. Dlatego też jeżeli praktyka, proces lub prace, o których mowa w art. 13 ust. 1 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, wchodzi w zakres pojęcia działalności montażowej/wykończeniowej, w art. 13 ust. 2 lit. b) przewidziano obiektywny próg 60 %, który należy zastosować do tej działalności.
- (179) Głównym problemem w podejściu zaproponowanym przez EUROFER jest to, że nie uwzględnia ono w całości praktyki, procesu lub pracy, o których mowa w art. 23 ust. 3, w tym przypadku działalności montażowej/wykończeniowej. Zamiast tego EUROFER proponuje skoncentrować ocenę progu tylko na tej części działalności montażowej/wykończeniowej, w której wykorzystano wyłącznie materiały do produkcji z Indonezji, ignorując resztę. W przedmiotowej sprawie takie podejście, ze względu na swój charakter, zasadniczo pozbawia znaczenia próg wprowadzony przez ustawodawcę. Dlatego też, biorąc pod uwagę szczególne okoliczności niniejszej sprawy, takie podejście zostało odrzucone.
- (180) EUROFER argumentowało również, że gdy Komisja stwierdziła, że praktyka, proces lub prace nie spełniają progu określonego w art. 13 ust. 2 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, Komisja powinna była ocenić, czy praktyka ta wchodzi w zakres ogólnej definicji obchodzenia środków zawartej w art. 13 ust. 1 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego (art. 23 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego). Komisja jednak dokładnie to zrobiła w sekcji 2.5.3. W sekcji tej Komisja stwierdziła, że dalsze przetwarzanie SSHR na SSCR wchodzi w zakres pojęcia montażu części/działalności wykończeniowej w rozumieniu art. 13 ust. 2 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego. Oznaczało to, że Komisja rozważyła, jaki rodzaj praktyki, procesu lub prac miał miejsce w Wietnamie, zgodnie z wymogami art. 23 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego, i stwierdziła, że należy to uznać za działalność montażową/wykończeniową. Fakt, że w przypadku szeregu przedsiębiorstw działalność montażowa/wykończeniowa nie spełniała kryteriów obchodzenia środków, nie oznacza, że Komisja nie powinna już uznawać takiej działalności za montaż lub wykończenie w przypadku tych przedsiębiorstw.
- (181) W informacjach przedstawionych po ujawnieniu ustaleń EUROFER stwierdziło, że „aby uznać, że nie ma miejsca obchodzenia środków, jeżeli test montażu nie jest spełniony, Komisja musi również wykazać, że »walcowanie na zimno«, które miało miejsce w przedsiębiorstwach objętych zwolnieniem, nie jest procesem, pracą ani praktyką”. Takie stwierdzenie jest niezgodne z prawdą. Ustalając istnienie obejścia cła, Komisja musi wykazać, zgodnie z art. 23 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego, że stwierdzona zmiana struktury handlu „wynika z praktyki, procesu lub pracy, dla których brak jest należytego uzasadnienia ekonomicznego lub przyczyny innej niż nałożenie ceł”. Na poziomie ogólnokrajowym Komisja ustaliła istnienie obejścia środków na tej podstawie w przypadku Wietnamu.
- (182) Zwolnienia przyznane na poziomie przedsiębiorstwa, takie jak w przypadku Posco VST, opierają się jednak na fakcie, że w przypadku tego konkretnego przedsiębiorstwa praktyka, proces lub prace uznane za działalność montażową/wykończeniową nie spełniały szczególnych kryteriów określonych w art. 13 ust. 2 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, stosowanego przez analogię. Oznacza to jedynie, że przedsiębiorstwo Posco VST nie uczestniczyło w praktyce obchodzenia środków, przy czym nie unieważnia to ustalenia dotyczące obchodzenia środków w odniesieniu do pozostałej części państwa, w tym przedsiębiorstw, które nie zostały zwolnione z rozszerzenia środków. Z pewnością nie podważa to ustalenia, że praktyka, proces lub prace, które są przyczyną obchodzenia środków w Wietnamie, są uważane za działalność montażową/wykończeniową. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.
- (183) Dodatkowym twierdzeniem EUROFER zawartym w informacjach przedstawionych po ujawnieniu ustaleń było to, że Komisja nie może przyznawać żadnych zwolnień, „jeżeli stwierdzono obchodzenie dotyczące produktu”. Twierdzenie to wydaje się sugerować, że zdaniem EUROFER-u Komisja bezprawnie przyznała zwolnienia. Takie stwierdzenie jest niezgodne z

⁽³⁴⁾ Zob. wyrok Trybunału z dnia 12 września 2019 r., Komisja/Kolachi Raj Industrial, C-709/17 P, ECLI:EU:C:2019:717, pkt 46 i 109.

prawdą. Komisja zastosowała zasady określone w art. 23 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego i w art. 13 ust. 2 lit. b) podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, stosowanych przez analogię, jak określono w poprzednich sekcjach. Komisja stwierdziła, że niektórzy producenci produktu objętego postępowaniem kwalifikowali się do zwolnienia na podstawie tych zasad.

4.3.3. Yongjin Metal Technology (Vietnam) Company Limited

4.3.3.1. Rozpoczęcie lub znaczne zwiększenie działalności

- (184) Przedsiębiorstwo Yongjin rozpoczęło produkcję produktu objętego postępowaniem w kwietniu 2022 r. Komisja stwierdziła zatem, że działalność Yongjin rozpoczęła się po wszczęciu dochodzenia antysubsydyjnego w dniu 17 lutego 2021 r. i wkrótce po wprowadzeniu środków antydumpingowych.
- (185) Po ujawnieniu ustaleń przedsiębiorstwa Yongjin i Gerber twierdziły, że walcownia zimna przedsiębiorstwa Yongjin była planowana od 2017 r., w związku z czym jej budowa nie była powiązana ze wszczęciem pierwotnego dochodzenia. Jednak nawet jeżeli plany dotyczące walcowni powstały przed pierwotnym dochodzeniem antydumpingowym, faktyczna działalność przedsiębiorstwa Yongjin (tj. zakup materiałów do produkcji z Indonezji i sprzedaż do Unii SSCR zawierających takie indonezyjskie materiały do produkcji) rozpoczęła się i znacznie wzrosła dopiero po wszczęciu pierwotnego dochodzenia, a mianowicie w 2022 r. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.
- (186) W informacjach przedstawionych po wszczęciu obecnego dochodzenia przedsiębiorstwo Yongjin argumentowało, że istnieją ekonomiczne uzasadnienia dla z jednej strony utworzenia zakładu produkcyjnego SSCR w Wietnamie (takie jak konkurencyjne koszty pracy, położenie geograficzne, niskie koszty energii, środowisko Wietnamu oraz polityka gospodarcza i handlowa tego kraju, w tym zachęty podatkowe itp.), a z drugiej strony pozyskiwania materiału do produkcji (SSHR) z Indonezji ze względu na dostępność w Indonezji niklu – surowca do produkcji stali nierdzewnej – oraz relacje zbudowane z indonezyjskimi przedsiębiorstwami. Po ujawnieniu ustaleń przedsiębiorstwo Yongjin powtórzyło ten argument, podkreślając niskie koszty operacyjne w Wietnamie oraz rosnący popyt krajowy na SSCR.
- (187) Komisja zauważyła jednak, że czynniki te istniały już wcześniej i że w ostatnich latach nie nastąpiły żadne szczególne zmiany, które wyjaśniałyby rozwój produkcji SSCR, inne niż nałożenie ceł. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.

4.3.3.2. Wartość części i wartość dodana

- (188) W przypadku Yongjin w okresie sprawozdawczym prawie 100 % wszystkich używanych przez przedsiębiorstwo części pochodziło z Indonezji. Wartość dodana do części wynosiła poniżej 10 % kosztów produkcji.

4.3.3.3. Osłabienie skutków naprawczych ceł i dowody na występowanie subsydiowania

- (189) Zgodnie z art. 23 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego Komisja zbadała, czy przywóz do Unii produktu objętego dochodzeniem osłabił, zarówno w odniesieniu do ilości, jak i cen, skutki naprawcze obecnie obowiązujących środków.
- (190) Ilości SSCR przywożone do Unii przez Yongjin znacznie wzrosły w wartościach bezwzględnych w okresie objętym dochodzeniem i stanowiły [26–30] % przywozu do Unii pochodzącego z Wietnamu oraz [0,5–1] % konsumpcji w Unii w okresie sprawozdawczym.
- (191) W odniesieniu do cen Komisja porównała średnią cenę niewyrządzającą szkody, ustaloną w pierwotnym dochodzeniu antysubsydyjnym, skorygowaną o wzrost cen SSCR w oparciu o wskaźnik cen producentów⁽³⁵⁾ w Unii Europejskiej, ze średnimi ważonymi cenami eksportowymi CIF określonymi na podstawie informacji dostarczonych przez Yongjin, odpowiednio dostosowanymi w celu uwzględnienia kosztów ponoszonych po przywozie. Porównanie cen wykazało, że przedsiębiorstwo Yongjin zaniżało ceny unijne o ponad 30 % w okresie sprawozdawczym.

⁽³⁵⁾ https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/sts_inpp_m__custom_8999915/default/table?lang=en.

(192) Komisja stwierdziła zatem, że istniejące środki zostały osłabione pod względem ilości i cen poprzez przywóz z Wietnamu do Unii dokonywany przez Yongjin.

4.3.3.4. Przywożony produkt podobny objęty subsydiem

(193) Zgodnie z art. 23 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego Komisja zbadała, czy w odniesieniu do przywożonego produktu podobnego lub jego części nadal korzystano z subsydium.

(194) Jak określono w sekcji 2.5.5, Komisja stwierdziła, że części przywożonego produktu podobnego nadal były objęte subsydiami ustalonymi w pierwotnym dochodzeniu antysubsydyjnym. Komisja stwierdziła zatem, że w odniesieniu do przywożonego produktu podobnego lub jego części nadal korzystano z subsydium.

4.3.3.5. Wnioski dotyczące wniosku o wyłączenie

(195) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że wniosek przedsiębiorstwa Yongjin o zwolnienie powinien zostać odrzucony.

5. WZMOCNIENIE WYMAGAŃ PRZYWOZOWYCH I MONITOROWANIA

(196) Stosowanie zwolnień w przypadku przedstawienia właściwemu organowi celnemu wniosku o dopuszczenie do obrotu powinno być uwarunkowane przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej oraz, w celu zminimalizowania ryzyka obejścia środków, w szczególności w przypadku sprzedaży SSCR za pośrednictwem przedsiębiorstw handlowych lub centrów usługowych, ważnego zaświadczenia zakładu produkcyjnego, które powinno być zgodne z wymogami określonymi w artykułach niniejszego rozporządzenia. Jeżeli taka faktura i zaświadczenie zakładu produkcyjnego nie zostaną przedstawione w momencie składania wniosku o dopuszczenie do obrotu odpowiedniemu organowi celnemu, przywóz będzie podlegał rozszerzonej stawce cła wyrównawczego dla wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.

(197) W świetle powagi praktyk związanych z obchodzeniem cel w tym przypadku Komisja uznała, że konieczne jest wprowadzenie dodatkowego środka w celu monitorowania odsetka SSCR pochodzących z Indonezji i przywożonych do Unii. Ten system monitorowania działałby w następujący sposób: do zaświadczenia zakładu produkcyjnego, o którym mowa w motywie 196, zostanie dołączona deklaracja stwierdzająca, czy miejsce, w którym stal nierdzewna do produkcji SSCR została pierwotnie stopiona i wylana, znajdowało się w Indonezji, czy też nie.

(198) Mimo że przedstawienie tej faktury i zaświadczenia zakładu produkcyjnego jest konieczne, aby organy celne państw członkowskich zastosowały zwolnienia, nie jest ona jedynym elementem brany pod uwagę przez te organy. Organy celne państw członkowskich muszą bowiem przeprowadzić zwykłą kontrolę, nawet jeśli otrzymają fakturę spełniającą wszystkie wymogi określone w art. 1 niniejszego rozporządzenia, i podobnie jak we wszystkich innych przypadkach mogą one żądać dodatkowych dokumentów (dokumentów przewozowych itp.) do celów weryfikacji dokładności danych zawartych w deklaracji oraz zapewnienia zasadności późniejszego zastosowania zwolnienia zgodnie z prawem celnym.

(199) Po ujawnieniu ustaleń przedsiębiorstwa Posco VST i Posco Assan zwróciły się do Komisji o uwzględnienie w rozporządzeniu w sprawie cel ostatecznych wzoru deklaracji, o której mowa w motywie 197. Wzór ten został zawarty w załącznikach do wspomnianego rozporządzenia.

(200) Przedsiębiorstwa Posco VST i Posco Assan zwróciły się również do Komisji o potwierdzenie, że nie zamierza ona zakazać przywozu SSCR przez przedsiębiorstwa objęte zwolnieniem, nawet jeśli SSCR są produkowane z indonezyjskich SSHR lub kęsisk płaskich. Jak wyjaśniono w motywie 132 powyżej, zwolnienie przyznane niektórym przedsiębiorstwom w niniejszym dochodzeniu ma zastosowanie do wszystkich SSCR przywożonych z tych przedsiębiorstw objętych zwolnieniem, niezależnie od pochodzenia ich materiałów do produkcji. Jeżeli jednak Komisja stwierdzi, że po wejściu w życie tych środków nastąpił znaczny wzrost przywozu do Unii SSCR wykonanych z indonezyjskich materiałów do produkcji, Komisja dokona ponownej oceny sytuacji w świetle takich zmian. W uzasadnionych przypadkach taka ocena może prowadzić do przeglądu na podstawie art. 19 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego.

6. UJAWNIANIE USTALEŃ

- (201) W dniu 5 marca 2024 r. Komisja poinformowała wszystkie zainteresowane strony o najważniejszych faktach i względach prowadzących do powyższych wniosków oraz wezwała je do przedstawienia uwag.
- (202) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 25 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1037,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Ostateczne cło wyrównawcze nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2022/433 na przywóz płaskich wyrobów walcowanych ze stali nierdzewnej, nieobrobionych więcej niż walcowanych na zimno, pochodzących z Indonezji, zostaje niniejszym rozszerzone na przywóz płaskich wyrobów walcowanych ze stali nierdzewnej, nieobrobionych więcej niż walcowanych na zimno, obecnie objętych kodami CN 7219 31 00, 7219 32 10, 7219 32 90, 7219 33 10, 7219 33 90, 7219 34 10, 7219 34 90, 7219 35 10, 7219 35 90, 7219 90 20, 7219 90 80, 7220 20 21, 7220 20 29, 7220 20 41, 7220 20 49, 7220 20 81, 7220 20 89, 7220 90 20 i 7220 90 80, wysyłanych z Tajwanu, Turcji i Wietnamu, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Tajwanu, Turcji i Wietnamu (kody TARIC 7219310010, 7219310020, 7219321010, 7219321020, 7219329010, 7219329020, 7219331010, 7219331020, 7219339010, 7219339020, 7219341010, 7219341020, 7219349010, 7219349020, 7219351010, 7219351020, 7219359010, 7219359020, 7219902010, 7219902020, 7219908010, 7219908020, 7220202110, 7220202120, 7220202910, 7220202920, 7220204110, 7220204120, 7220204910, 7220204920, 7220208110, 7220208120, 7220208910, 7220208920, 7220902010, 7220902020, 7220908010 i 7220908020), z wyłączeniem wyrobów produkowanych przez przedsiębiorstwa wymienione poniżej:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Dodatkowy kod TARIC
Tajwan	Chia Far Industrial Factory Co., Ltd. Tang Eng Iron Works Co., Ltd. Tung Mung Development Co., Ltd. Walsin Lihwa Corporation Yieh United Steel Corporation Yuan Long Stainless Steel Corp.	89AH
Turcja	Posco Assan TST Celik Sanayi A.Ş.	89AK
Wietnam	Posco VST Co., Ltd.	89AJ

2. Rozszerzone cło jest cłem wyrównawczym w wysokości 20,5 % mającym zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw indonezyjskich”.

3. Cło rozszerzone w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu pobierane jest od przywozu produktów wysyłanych z Tajwanu, Turcji i Wietnamu, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Tajwanu, Turcji i Wietnamu, zarejestrowanych zgodnie z art. 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2023/1631 oraz art. 23 ust. 4 i art. 24 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2016/1037, z wyjątkiem przywozu produktów produkowanych przez przedsiębiorstwa wymienione w ust. 1.

4. Stosowanie zwolnień przyznanych przedsiębiorstwom konkretnie wymienionym w ust. 1 jest uwarunkowane przedstawieniem następujących dokumentów organom celnym państw członkowskich:

- a) Jeśli importer kupuje bezpośrednio od tajwańskiego, tureckiego lub wietnamskiego producenta eksportującego, faktura handlowa zawierająca deklarację producenta eksportującego oraz zaświadczenie zakładu produkcyjnego od tego producenta eksportującego, jak określono w załączniku 1 („deklaracja producenta dotycząca bezpośredniej sprzedaży eksportowej”). Zaświadczenie zakładu produkcyjnego musi być wydane przez jedno z przedsiębiorstw wymienionych w ust. 1;
- b) Jeżeli importer kupuje od przedsiębiorstwa handlowego lub innej pośredniczącej osoby prawnej, niezależnie od tego, czy mają one siedzibę na Tajwanie, w Turcji, Wietnamie czy poza Tajwanem, Turcją i Wietnamem, faktura

handlowa od producenta dla przedsiębiorstwa handlowego lub innej pośredniczącej osoby prawnej zawierająca deklarację producenta i zaświadczenie zakładu produkcyjnego od tego producenta, jak określono w załączniku 2 („deklaracja producenta dotycząca pośredniej sprzedaży eksportowej”) oraz faktura handlowa od przedsiębiorstwa handlowego lub innej pośredniczącej osoby prawnej dla importera. Zaświadczenie zakładu produkcyjnego musi być wydane przez jedno z przedsiębiorstw wymienionych w ust. 1.

W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury ani zaświadczenia obowiązuje stawka celna mająca zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.

5. Do celów monitorowania importery są proszeni o zadeklarowanie w dokumentach wymienionych w art. 1 ust. 4, czy Indonezja jest państwem, w którym materiały do produkcji ze stali nierdzewnej użyte do przetworzenia produktu na Tajwanie, w Turcji i Wietnamie zostały pierwotnie stopione i wylane. Organy celne odnotowują takie transakcje zgodnie z informacjami dostarczonymi przez importerów jako „pierwotnie stopione i wylane w Indonezji” lub „pierwotnie niestopione i niewylane w Indonezji”.

6. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Niniejszym poleca się organom celnym zaprzestanie rejestracji przywozu ustanowionej zgodnie z art. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2023/1631.

Artykuł 3

1. Jeżeli cło za ilości powyżej kontyngentu, o którym mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/159 ⁽³⁶⁾, zaczyna mieć zastosowanie do płaskich wyrobów walcowanych ze stali nierdzewnej, nieobrobionych więcej niż walcowanych na zimno, i przewyższa poziom ceł wyrównawczych określony w art. 1 ust. 2, pobiera się tylko cło za ilości powyżej kontyngentu, o którym mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/159.

2. W okresie stosowania ust. 1 zawieszają się pobór ceł nałożonych na podstawie niniejszego rozporządzenia.

3. Zawieszenie, o którym mowa w ust. 2, jest ograniczone w czasie do okresu stosowania cła za ilości powyżej kontyngentu, o którym to cło mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/159.

Artykuł 4

Wnioski o zwolnienie złożone przez Trinox Metal Sanayi ve Ticaret A.Ş. (Turcja), Lam Khang Joint Stock Company (Wietnam) i Yongjin Metal Technology (Vietnam) Company Limited (Wietnam) zostają odrzucone.

Artykuł 5

1. Wnioski o zwolnienie z cła rozszerzonego na mocy art. 1 składa się na piśmie w jednym z języków urzędowych Unii Europejskiej; wnioski te muszą być podpisane przez osobę upoważnioną do reprezentowania podmiotu wnoszącego o zwolnienie. Wniosek należy przesłać na następujący adres:

European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate G Office:
CHAR 04/39
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽³⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/159 z dnia 31 stycznia 2019 r. nakładające ostateczne środki ochronne w odniesieniu do przywozu niektórych wyrobów ze stali (Dz.U. L 31 z 1.2.2019, s. 27).

2. Zgodnie z art. 23 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2016/1037 Komisja może zezwolić w drodze decyzji na zwolnienie przywozu pochodzącego od przedsiębiorstw, które nie obchodzą środków wyrównawczych wprowadzonych rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2022/433, z cła rozszerzonego na mocy art. 1.

Artykuł 6

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 maja 2024 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ZAŁĄCZNIK 1

Deklaracja producenta dotycząca bezpośredniej sprzedaży eksportowej

- 1) Ważna faktura handlowa, o której mowa w art. 1 ust. 4 lit. a), musi zawierać oświadczenie podpisane przez pracownika producenta wystawiającego tę fakturę, w następującej formie:
  - a) imię i nazwisko oraz stanowisko zajmowane przez pracownika producenta;
  - b) oświadczenie o następującej treści: *„Ja, niżej podpisany, oświadczam, że (ilość w kg) płaskich wyrobów walcowanych ze stali nierdzewnej, nieobrobionych więcej niż walcowanych na zimno, sprzedawanych na wywóz do Unii Europejskiej, ujętych w niniejszej fakturze, zostało wytworzonych przez (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (dodatkový kod TARIC) w (Tajwanie, Turcji lub Wietnamie). Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą.”;*
  - c) data i podpis.

- 2) Fakturze handlowej musi towarzyszyć zaświadczenie zakładu produkcyjnego zawierające oświadczenie podpisane przez pracownika podmiotu wystawiającego zaświadczenie zakładu produkcyjnego, o którym mowa w art. 1 ust. 4 lit. a), w następującej formie:
  - a) imię i nazwisko oraz funkcja pracownika podmiotu wystawiającego zaświadczenie zakładu produkcyjnego;
  - b) oświadczenie o następującej treści:

„Ja, niżej podpisany, oświadczam, że:

    - (i) *(ilość w kg) płaskich wyrobów walcowanych ze stali nierdzewnej, nieobrobionych więcej niż walcowanych na zimno, sprzedawanych na wywóz do Unii Europejskiej, ujętych w zaświadczeniu zakładu produkcyjnego, zostało wytworzonych przez (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (dodatkový kod TARIC) w (Tajwanie, Turcji lub Wietnamie). Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszym zaświadczeniu są pełne i zgodne z prawdą.*
    - (ii) *Materiały ze stali nierdzewnej do produkcji (ilość w kg) wyrobów walcowanych ze stali nierdzewnej, nieobrobionych więcej niż walcowanych na zimno, sprzedawanych na wywóz do Unii Europejskiej, ujętych w zaświadczeniu zakładu produkcyjnego, zostały pierwotnie poddane procesowi wytopu i wlewania do form w Indonezji: TAK/NIE (proszę wskazać prawidłową odpowiedź)”;*
  - c) data i podpis.

ZAŁĄCZNIK 2

Deklaracja producenta dotycząca pośredniej sprzedaży eksportowej

- 1) Faktura handlowa, o której mowa w art. 1 ust. 4 lit. b), wystawiona przez producenta na innego pośrednika będącego osobą prawną lub przedsiębiorstwo handlowe, musi zawierać oświadczenie producenta tajwańskiego, tureckiego lub wietnamskiego, podpisane przez pracownika producenta wystawiającego fakturę za tę transakcję na przedsiębiorstwo handlowe lub innego pośrednika będącego osobą prawną, w następującej formie:
  - a) imię i nazwisko oraz stanowisko zajmowane przez pracownika producenta;
  - b) oświadczenie o następującej treści: *„Ja, niżej podpisany, oświadczam, że (ilość w kg) płaskich wyrobów walcowanych ze stali nierdzewnej, nieobrobionych więcej niż walcowanych na zimno, sprzedawanych przedsiębiorstwu handlowemu/innemu pośrednikowi będącemu osobą prawną (nazwa przedsiębiorstwa handlowego/innego pośrednika będącego osobą prawną) (państwo pochodzenia przedsiębiorstwa handlowego/innego pośrednika będącego osobą prawną), ujętych w niniejszej fakturze, zostało wytworzonych przez nasze przedsiębiorstwo (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (dodatkowy kod TARIC) w (Tajwanie, Turcji lub Wietnamie). Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą.”;*
  - c) data i podpis.
- 2) Fakturze handlowej musi towarzyszyć zaświadczenie zakładu produkcyjnego zawierające oświadczenie podpisane przez pracownika podmiotu wystawiającego zaświadczenie zakładu produkcyjnego, o którym mowa w art. 1 ust. 4 lit. b), w następującej formie:
  - a) imię i nazwisko oraz funkcja pracownika podmiotu wystawiającego zaświadczenie zakładu produkcyjnego;
  - b) oświadczenie o następującej treści:

„Ja, niżej podpisany, oświadczam, że:

    - i) *(ilość w kg) płaskich wyrobów walcowanych ze stali nierdzewnej, nieobrobionych więcej niż walcowanych na zimno, sprzedawanych na wywóz do Unii Europejskiej, ujętych w zaświadczeniu zakładu produkcyjnego, zostało wytworzonych przez (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (dodatkowy kod TARIC) w (Tajwanie, Turcji lub Wietnamie). Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszym zaświadczeniu są pełne i zgodne z prawdą.*
    - ii) *Materiały ze stali nierdzewnej do produkcji (ilość w kg) wyrobów walcowanych ze stali nierdzewnej, nieobrobionych więcej niż walcowanych na zimno, sprzedawanych na wywóz do Unii Europejskiej, ujętych w zaświadczeniu zakładu produkcyjnego, zostały pierwotnie poddane procesowi wytopu i wlewania do form w Indonezji: TAK/NIE (proszę wskazać prawidłową odpowiedź)”;*
  - c) data i podpis.